

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 712 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 15 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Νέα Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου δημοσιεύτηκε την Τετάρτη

Ο Μανιτάκης μεταξύ Χίτλερ και Ζαγοριαννάκου

Αποφασίζομεν και διατάσσομεν! Με χουντικού τύπου πράξεις διώχνουν εργαζόμενους και αποδιοργανώνουν τις υπηρεσίες!

ΣΕΛΙΔΑ 11

Μνημόνιο και τρόικα μέχρι να αποπληρωθούν τα δάνεια!

Αυτό προβλέπει η αναθεωρημένη δανειακή σύμβαση,
που υπογράφτηκε στα μουλωχτά και περιλαμβάνεται
σε Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που ήδη
δημοσιεύτηκε (ΦΕΚ 240Α/12.12.12)

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

15/12/1954: Διαδηλώσεις για το Κυπριακό (Αθήνα), 25 αστυνομικοί και 38 πολίτες τραυματίες 15/12/1955: Πρώτη σύγκρουση Αγγλών-ΕΟΚΑ, νεκρός ο Χαράλαμπος Μούσκος 16/12: Μπορχέν: Εθνική γιορτή, Μπαγκλαντές: Ημέρα νίκης (1971), Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος (1962) 16/12/1973: Αρχή πολέμου ανεξαρτησίας ΗΠΑ 16/12/1916: Δολοφονία Γκριγκόρι Ρασπούτιν 16/12/1967: Σύλληψη και κτηνώδης βασανισμός φοιτήτριας Μ. Καλλέργη 16/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρναλη 16/12/1976: «Αγωνιστικόν» αστυνομικού σε συνεργασία με χουντικούς τραυματίζουν μαζικά δημοσιογράφους στην κηδεία του βασανιστή Ευάγγελου Μάλλιου 16/12/1990: Δύο ρουκέτες εναντίον γραφείων ΕΟΚ (17 N) 16/12/1990: Ο Αυγουστίνος Καντιώτης αφορίζει τον σκηνοθέτη Θόδωρο Αγγελόπουλο 17/12: Μπουτάν: Εθνική γιορτή, Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819) 17/12/1830: Θάνατος Σιμόν Μπολβάρ 17/12/1954: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομίας σε διαδήλωση για το Κυπριακό (Θεσσαλονίκη), 51 τραυματίες 17/12/1978: 39 βόμβες σε Αθήνα-Πειραιά ως «μνημόσυνο» ακροδεξιών για τον νεκρό βασανιστή Μάλλιο, επτά τραυματίες 17/12/1981: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες απαγόρων τον αμερικανό στρατηγό Τζέιμς Λ Ντίζερ 18/12: Ημέρα μεταναστών, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1954: Γενική απεργία και διαδηλώσεις στην Κύπρο, 35 τραυματίες, 37 συλλήψεις 19/12/1979: Σύλληψη Ρήγα Φεραίου 19/12/1924: Καθιέρωση οκταώρου (48ωρο εβδομαδιώς) στην Ελλάδα 19/12/1927: Εξορίζεται ο Τρότσκι σε Άλμα Ατα και Πρήγκηπο 19/12/1980: Επιστροφή Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ 19/12/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράπου («Επαναστατική Αλληλεγγύη») 19/12/1994: Χτύπημα «Citibank» Χαλανδρίου (17N) 19/12/1999: Χτύπημα γραφείων «Texaco» («Επαναστατικό Πυρήνες») 19/12/2000: Επίθεση αρχών ασφαλείας σε φυλακές της Τουρκίας (31 νεκροί) 20/12/1922: Δημιουργία ΕΣΣΔ από δεκατέσσερις δημοκρατίες 20/12/1948: Επίθεση ανταρτών στους Σοφάδες Καρδίτσας 20/12/1968: Δίκη οργάνωσης «29 Μάρη» (Θεσσαλονίκη), τρεις καταδίκες 20/12/1972: Ο Χαρίλαος Φλωράκης εκλέγεται ΓΓ του «ΚΚΕ 20/12/1973: Η ΕΤΑ δολοφονεί τον πρωθυπουργό Λουίς Καρέρο Μπλάνκο, δεξιά χέρι του Φράνκο 20/12/1977: Η ίνδονησία απελευθερώνει 10.000 πολιτικούς κρατούμενους 20/12/1995: Ιδρυση ΔΗΚΚΙ (Δημήτρης Τσοβόλας) 21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας-ένωσης (1923) 21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 21/12/1900: Ο Λένιν εκδίνει την εφημερίδα «Ισκρα» 21/12/1967: Αποστρατεύονται με αίτησή τους οι Παπαδόπουλος, Πατακός και Μακαρέζος 21/12/1976: Πέντε οπλοφόροι εισβάλλουν στη συνδιάσκεψη του ΟΠΕΚ, σκοτώνουν τρεις και κρατούν ομήρους έντεκα υπουργούς πετρελαίου και εξήντα συνέδρους.

● «Ξεχωριστό παράδειγμα για μια οικονομία μοντέλο» φιλοδοξεί να κάνει την Ελλάδα ο Σαμαράς, όπως δήλωσε στη Bild ●●● Καλά, δεν σκέφτηκε ότι οι συνεντύξεις αναδημοσιεύονται και στην Ελλάδα; ●●● Ανεργοί, υποαπασχολούμενοι, άστεγοι, φτωχοί, εξαδιλωμένοι απολαμβάνουν ήδη το μοντέλο ●●● «Καμιά αναγέννηση δεν είναι δυνατή χωρίς την ανατροπή των πρακτικών του αρχηγικού κόμματος» δήλωσε ο Κ. Σκανδαλίδης ●●● Και πρέπει να τον πιστέψουμε, γιατί είναι «ποδός» ●●● Ξέρετε τι παρκέ έχει κάνει στη ροζ βίλα της Εκάλης, όταν η Μιμή ήταν στις δόξες της; ●●● Ε, δε δέλει να ξανακάνει το ίδιο με τον Μπένι ●●● Ο οποίος Μπένι είναι γατάκι μπροστά στον Κωστάκη ●●● Θα τον ξαναβρεί μπροστά του στο συνέδριο και στο μεταξύ δα τον βλέπει καθημερινά στα ραδιοκάναλα ως «κένο μέλος του ΠΑΣΟΚ» ●●● Ο παλιός είναι αλλιώς ●●● Αφερώματα επί αφιερωμάτων γράφτηκαν για τον Οσκαρ Νιμέγιερ, τον βραζιλιάνο που έχει σφραγίδει ως αρχιτεκτόνας την αρχιτεκτονική του 20ου αιώνα και πέδανε πρόσφατα πλήρης ημερών ●●● Το μό-

νο που δεν έγραψαν ήταν πως ήταν κομμουνιστής και μάλιστα σε άγριες εποχές, γεγονός που του στοίχισε διώξεις και πολύχρονο εκπατρισμό ●●● «Δεν ιδρώνει το αυτί μου, γιατί δεν είμαι πολιτικός» λέει ο Στουρνάρας ●●● Οταν όμως ρωτιέται αν δα συνεχίσει να πολιτεύεται, όχι μόνο δεν κλείνει το παράδυρο, αλλά ανοίγει και την πόρτα ●●● Εβλεπα τα δάκρυα του Χριστόφια και αναρωτιόμουν πώς ακριβώς δα είναι ο Τσίπρας, όταν δα χύνει τα δικά του δάκρυα ●●● Γιατί φαίνεται να είναι καλύτερος στην υποκριτική από τον Χριστόφια ●●● Σε ποια δάκρυα αναφέρομαι; ●●● Οταν

(και αν) γίνει πρωθυπουργός και ανακοινώνει ότι δεν μπορεί να καταγγείλει το Μνημόνιο, για να μη χρεοκοπήσει η χώρα ●●● Και τα γαϊδούρια της αυνδικαλιστικής γραφειοκρατίας χειροκροτούσαν τα κροκοδέλια δάκρυα του προέδρου της Κύπρου ●●● Ο οποίος εκλέχτηκε με «δεσμευση» ότι δα λύσει το Κυπριακό και αποχωρεί αφήνοντας το Κυπριακό εκεί που το βρήκε και έχοντας στο μεταξύ βάλει την Κύπρο στο ΔΝΤ και έχοντας συμπιέζει στρατηγική συμφωνία με τους σιωνιστές του Τελ Αβίβ ●●● Δεν είναι και λίγα για έναν... κομμουνιστή ●●● Ο οποίος δα καταγραφεί τελικά στις πιο με-

λανές σελίδες της κυπριακής ιστορίας ●●● Οπως και να το κάνεις, αυτό είναι κατόρθωμα ●●● Γι' αυτό και επικρατεί μούγκα στη στρούγκα ●●● Και του ΣΥΡΙΖΑ και του Περισσού ●●● Με τόση δεξιά προσαρμογή, με Σταδάκηδες, Δραγασάκηδες, Παπαδημούληδες, Τσίπρες, δα περίμενε κανείς οι -κατά δήλωσή τους- ακροαριστεροί του ΣΥΡΙΖΑ να συνασπιστούν με το «Αριστερό Ρεύμα» των Λαφαζάνη κλπ. ●●● Άλλα, φευ, αυτοί στοιχήματα πίσω από τη δεξιά του Τσίπρα ●●● Κι ακόμη βρίσκονται στην αντιπολίτευση ●●● Φανταστείτε τι κωλοτούμπες έχουμε να δούμε έτσι και γίνουν κυβέρνηση ●●● «Δε δέλουμε λεφτά, δε δέλουμε δουλειές, δέλουμε το Μέγα να λέει παπαρίές» φώναζαν οι εργάτες των Δήμων ●●● Και ήδελαν να δώσουν δεκάρευρο στον Αναγνωστάκη που είχε αναφερθεί προσβλητικά στους «σκουπιδάρηδες» ●●● Το μέλος της ΠΠΔΣΠ στα φοιτητικά του χρόνια, που γλείφει εκεί που κάποτε έφτυνε ●●● Μήτων είναι ο μόνος, όμως; ●●● Εχει γεμίσει ο τόπος από κοδώνια που κάποτε παρίσταναν τους επαναστάτες ●

◆ Σε πεντάστερο ξενοδοχείο στο Βόλο διαμένει βουλευτής της νεοναζιστικής συμμορίας. Και τα έξοδα πληρώνει η Βουλή των Ελλήνων. Σηγάστιγά θα αποκαλύπτονται και άλλα για τα δήθεν φτωχά λαϊκά παιδιά, που καταγγέλλουν τα προνόμια των βουλευτών και το Rolex του Μπουμπούκου (όχι όμως το πανάκριβο δαχτυλίδι της μαντάμ του φύρερ). Διότι οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι λιγούρια που ξαφνικά βρίσκονται μπροστά στις πολυτελείες που προσφέρει στους εκλεκτούς της η αστική εξουσία. Σηγά μην κρατηθούν. Θα προσπαθεί να τους ψιλομάζεψει ο φύρερ, αλλά υπάρχουν και... ανθρώπινες αδυναμίες. Ειδικά όμα είσαι λιγούρι και μέσα σου δεν έχεις τίποτα εκτός από κτηνώδεις ναζιστικού μίσος. Τα ζέησε και η Γερμανία αυτά με τα μεγαλοστελέχη του ναζιστικού κόμματος και την προκλητική τους ζωή στην πολιτική της Αθήνας». Δηλαδή, η Βουλή πλήρωσε δωμάτιο στο πεντάστερο ξενοδοχείο, ενώ ο νεοναζί βουλευτής βρισκόταν στην Αθήνα. Στην καλύτερη περίπτωση γι' αυτόν προσέφερε κρατικό χρήμα στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες του ξενοδοχείου και στην αστική εξουσία.

◆ Πέρα από τη λιγούρια, όμως, εδώ υπάρχει και... άρωμα λαμπογάριας. Οπως επισημαίνει η ιστοσελίδα www.zouglia.gr, που έβγαλε

το θέμα, «μεταξύ του συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, ο κ. Ηλιόπουλος παρέστη σε συνεδριάσεις της Ολομελείας της Βουλής, σε κατ' ιδίαν συναντήσεις με στελέχη οργανισμών, όπως για παράδειγμα με τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΗ, Α. Ζερβό κ.α. Ως εκ τούτου κάποιες στιγμές προφανώς ο βουλευτής... "διακτινίστηκε" περίπου 350 χλμ, απόστοιτη δηλαδή που χωρίζει τον Βόλο από την Αθήνα». Δηλαδή, η Βουλή πλήρωσε δωμάτιο στο πεντάστερο ξενοδοχείο, ενώ ο νεοναζί βουλευτής βρισκόταν στην Αθήνα. Στην καλύτερη περίπτωση γι' αυτόν προσέφερε κρατικό χρήμα στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες του νεοναζιστικού μαζί με τον

Σκυλιάζουν αυτοί που βλέπουν πως το ΠΑΣΟΚ είναι ο καταλύτης των εξελίξεων, το λαβωμένο ΠΑΣΟΚ, που υφίσταται ασύμμετρες επιθέσεις και υπονομεύσεις, οι οποίες δεν αποφέρουν τίποτε σε αυτούς που τις κάνουν, αλλά προκαλούν βλάβη στην παράταξη και στο πολιτικό σύστημα.

Ευάγγελος Βενιζέλος
Πολιορκόματι από κόσμο που μου ζητά να επιστρέψω στην πολιτική αφέντανα ως επικεφαλής της συντηρητικής παράταξης. Δεν μπορώ να επιτρέψω να κα-

τρακυλήσει η χώρα μου σε μια ύφεση δίχως τέλος.
Σάλβιο Μπερλουσκόνι
Εγώ δεν βλέπω διαφορά (σ.σ. μεταξύ Χρυσής Αυγής και αριστερών οργανώσεων) και το λέω με πόνο ψυχής, διότι εγώ υπήρξα μέλος της Νεολαίας Λαμπράκη και μέλος του ΚΚΕ και μετά μέλος του ΣΥΡΙΖΑ.

Ιωακείμ Γρυστοπολάκης
Είναι ολοφάνερο ότι δεν μπορείνα αντέξει ένα κοινό νόμισμα χωρίς ισχυρή κεντρική τράπεζα ελεγχόμενη πολιτικά και χωρίς ισχυρό προϋπολογισμό και χω-

Mια αλήθεια κι ένα κάρο φέματα –χωρίς δισταγμό, χωρίς ντροπή– είπαν ο Σαμαράς με τον Στουρνάρα στις Βρυξέλλες, όταν στήθηκαν μπροστά στις κάμερες για να ανακοινώσουν την έγκριση της δόσης από το Eurogroup. Η αλήθεια αφορούσε τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα, που ο Σαμαράς δεν κατονόμασε, αλλά φωτογράφισε. «Κάποιοι όλα αυτά τα έχαν αφισβήτησε. Και τώρα δεν ξέρω πι θα πουν, αλλά μάλλον ούτε και εκείνοι ξέρουν», είπε ο Σαμαράς και επ' αυτού –και μόνον επ' αυτού– είπε αλήθεια. Γιατί μόλις στις 29 Νοέμβρη ο Τσίπρας έλεγε στον Σαμαρά από το βήμα της Βουλής: «Και το αύριο δεν είναι μακριά. Είναι στις 13 του Δεκέμβρη. Οταν σε λήγε μέρες θα έρθετε για μια ακόμη φορά σε αδιεξόδο, τι θα πάτε να πείτε στην και λαγκάρντ και στην και Μέρκελ, αφού σήμερα πανηγυρίζετε ότι σας έδωσαν λύση»!!!

Από εκεί και μετά άρχισαν τα φέματα.

◆ Ο Σαμαράς είπε πως κρίθηκε στο Eurogroup η εκταμίευση της δόσης. Ομως, όπως αναφέρεται στη Σύμβαση, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ την Τετάρτη, χωρίς να γίνει καμιά κυβερνητική ανακοίνωση, η Σύμβαση υπογράφτηκε «την ή περί την 7η Δεκεμβρίου 2012». Η έγκριση, λοιπόν, είχε δοθεί και η Σύμβαση είχε υπογραφεί (γι' αυτό και η συνεδρίαση του Eurogroup δεν κράτησε παρά δυο ώρες, στη διάρκεια των οποίων συζητήθηκαν και άλλα θέματα). Απλά παραμύθιαζαν τον ελληνικό λαό, για να φέρουν ως τετελεσμένο και το φορολογικό.

◆ Ο Στουρνάρας διαβεβαίωνε στις 28 Νοέμβρη, ότι η επαναγορά ομολόγων θα γίνει με νέο δάνειο: «Η χρηματοδότηση έχει εξασφαλιστεί, όπως έρετε πολλοί ρωτούν αν το πρόγραμμα θα έχει νέα χρήματα, βεβαίως έχει νέα χρήματα, όλα αυτά που σας είπα τα πρόσθετα, συμποσούνται γύρω στα 13 με 14 δισεκατομμύρια περίπου, ίσως και περισσότερα. Αρα είναι νέα ποσά αυτά για τη χρηματοδότηση της Ελλάδας». Τώρα, χωρίς να κοκκινίζει από ντροπή (και χωρίς, δυστυχώς, να μακραίνει η μύτη του σαν το Πινόκιο), ανακοίνωσε: «Για να σας δώσω μια αίσθηση πως θα κατανεμηθούν αυτά τα χρήματα, τα 34,3 δισεκατομμύρια που θα δοθούν μέχρι τη Δευτέρα κατανέμονται ως εξής: 16 δισεκατομμύρια θα πάνε στις τράπεζες, 7 δισεκατομμύρια θα πάνε για τον προϋπολογισμό και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και τα 11,3 δισεκατομμύρια για την επαναγορά χρέους». Αρα, δεν υπάρχει νέο δάνειο, αλλά τα 11,3 δισ. που θα δοθούν για την επαναγορά ομολόγων θα αφαιρεθούν από το συνολικό δάνειο και μάλιστα από την πρώτη δόση του! Αυτό το ξέ-

γίνεται το αναφέρουμε και να μη μας παραμυθιάζουν.

◆ Ακόμη, σύμφωνα με την απόφαση του Eurogroup στις 27 Νοέμβρη και με όσα δήλωσε στην επομένη ο Στουρνάρας, η δόση του Δεκέμβρη θα ήταν 34,4 δισ., εκ των οποίων 23,8 δισ. για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και 10,6 δισ. για ανάγκες του προϋπολογισμού. Τώρα, ο Στουρνάρας ανακοίνωσε: «16 δισεκατομμύρια θα πάνε στις τράπεζες, 7 δισεκατομμύρια θα πάνε για τον προϋπολογισμό και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και τα 11,3 δισεκατομμύρια για την επαναγορά χρέους». Δηλαδή, τα λεφτά για ανάγκες του προϋπολογισμού είναι πολύ λιγότερα, ενώ η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών θα καταναλώσει και την επόμενη δόση, που υποτίθεται ότι θα πήγαινε για τον προϋπολογισμό. Ξεδιάντροπα ο Σαμαράς, όμως, είπε: «Στην αρχή προβλεπόταν

να έχουμε στη διάθεσή μας 4 δισεκατομμύρια περίπου προκειμένου να καλύψουμε άμεσες ανάγκες. Από τις επόμενες μέρες θα έχουμε στη διάθεσή μας σχεδόν τα διπλά: 7 δισεκατομμύρια!». Μιλάμε για ξεδιάντροπο φεύγτη. Μείωσε τα 10,4 δισ., που προβλέπονταν αρχικά, σε 4, για να πει ότι τελικά πήρε σχεδόν τα διπλά! Εμείς θυμίζουμε απλά τι γράφαμε πριν από δύο εβδομάδες, στο φύλλο μας της 1ης Δεκέμβρη: «Πώθα βρεθούν τα λεφτά για να προχωρήσει η ελληνική κυβερνηση σε επαναγορά ομολόγων; Προφανώς θα χρησιμοποιηθούν τα 10,6 δισ. πης δόσης του Δεκέμβρη». Δεν πέσαμε έξω.

◆ Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Δε θα περισσέψει σχεδόν τίποτα για την αποπληρωμή των πάνω από 9 δισ. που χρωστάει το κράτος σε προμηθεύτες. Από τα 7 δισ. που προσφέρονται για τον προϋπολογισμό μόνο τα έντοκα γραμμάτια που πρέπει να αποπληρωθούν είναι 3,5 δισ. Βάλτε και το έλλειμμα του προϋπολογισμού και θα δείτε ότι αν περισσέψει 1 δισ. για τους προμηθεύτες θα πρόκειται για θαύμα. Θα πρέπει να περιμένουν μερικούς μήνες αικόμη.

◆ Είπαν πολλά αικόμη ψέματα ο Σαμαράς με τον Στουρνάρα. Για παράδειγμα, είπαν πως επαναγοράστηκε χρέος ονομαστικής αξίας 20 δισ. Με δεδομένο, όμως, ότι το κόστος επαναγοράς έφτασε τα 11,3 δισ. και το μέσο ποσοστό ήταν 33,8% επί της ονομαστικής τιμής, το χρέος που επαναγοράστηκε είναι τεράπονο 33,5 δισ. Τότε γιατί το υποτίθησαν ο Σαμαράς με τον Στουρνάρα; Για να κρύψουν ότι τα υπόλοιπα μέτρα που αποφάσισε το Eurogroup στις 27.11.12 δεν είναι 20 δισ., όπως λένε σαν κοινό λακέδες, αλλά γύρω στα 6,5 δισ.! Γ' αυτό και κανένα απ' αυτά τα μέτρα δεν είναι αυστηρά καθορισμένο, όπως ρητά αναφέρεται και στη νέα δανειακή σύμβαση: «Η Δήλωση Eurogroup επεσήμανε επίσης ότι οι εν λόγω πρωτοβουλίες θα εφαρμοστούν στην Ελλάδα σταδιακά και με την προϋπόθεση της εφαρμογής των συμπεριφωνημένων μέτρων αναδιοργάνωσης τόσο κατά την περίοδο εφαρμογής του προγράμματος όσο και κατά το διάστημα που έπεται αυτής».

Τα μόνα συμφωνημένα μέτρα (πέρα από την επαναγορά) είναι η 10ετής αναβολή της πληρωμής των τόκων (όχι όμως και των κάθε ειδους προμηθειών) και η 15ετής επιμή-

μέχρι να αποπληρωθούν τα δάνεια. Ιδού:

«Η αναβολή καταβολής του τόκου υπόκειται πάντοτε στην προϋπόθεση συμμόρφωσης του Δικαιούχου Κράτους Μέλους με την πολιτική που πλέται υπό τους όρους του Μνημονίου και την ποσή εφαρμογή από το Δικαιούχο Κράτος Μέλος των συμπεριφωνημένων διαφρωτικών αλλοιών κατά τη διάρκεια της περίοδου επιτήρησης που έπεται της υιοθέτησης του προγράμματος. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, το ΕΤΧΣ μπορεί να αναστέλει ή να διακόψει εν όλω ή εν μέρει την αναβολή της καταβολής του τόκου».

Υπάρχουν πολλά αικόμη, αλλά ο χώρος δεν επαρκεί να τα αναλύσουμε. Θα επανέλθουμε, λοιπόν, στο επόμενο φύλλο.

■ Κάηκε ο Καμμένος

Για να πούμε τα πρόγιατα με τ' όνομά τους, ο Καμμένος κατηγορείται –εμμέσως πληρισμάτων στελέχη που την έκαναν από το κόμμα του, ότι δουλεύει για τα αμερικανικά συμφέροντα (για να το πούμε όσο γίνεται πιο κομψά). Οταν ο Ζώης μιλάει για «επικίνδυνες για τη χώρα ιδέες, που είναι άγνωστο πού και πώς κυριορούνται το τελευταίο διάστημα», όταν ο Μαρκόπουλος αναφωτείται «πώς φθάσαμε στο δολάριο», όταν ο Μανώλης επιβεβαιώνει αυτό που οι γνωρίζαμε, ότι δηλαδή ο Καμμένος εδώσε ποτέ παρε στον Παταπούλια, προσφέροντας στήριξη σε κυβέρνηση συνεργασίας με αντάλλαγμα το υπουργείο Αμυνας για την πάρτη του, και όταν ο Σταμάτης δηλώνει με νόημα ότι αποχωρεί από το κόμμα Καμμένου για να υπερασπιστεί το ευρώ, ακριβώς αυτό «φωτογραφίζουν».

Τα υπόλοιπα, για τη γραφικότητα του Καμμένου, τις αντιδημοκρατικές διαδικασίες στο κόμμα και τα συναφή, είναι απλώς σαλτσα. Αλήθεια, τους τελευταίους δέκα μήνες τον γνώρισαν τον Καμμένο ο Ζώης, ο Μαρκόπουλος, ο Μανώλης «και τ' άλλα παιδιά». Τόσα χρόνια μαζί στη ΝΔ δεν ήξεραν το ποιόν του; Τότε γιατί έφτιαξαν κόμμα μαζί του; Η απάντηση είναι απλή: γιατί φιλοδόξησαν ότι θα διασωθούν πολιτικά, θα ξεφύγουν από την κηδεμονία του Σαμαρά και θα πάρουν το κόμμα από τον Καμμένο. Ο τελευταίος, όμως, δεν ήταν διατεθειμένος να τους αφήσει. Αυτός το στήριξε το μαγαζί, παίρνοντας στην αρχή το σχετικό ρίσκο, θα ήταν βλάκας να το αφήσει στον Μαρκόπουλο και τον Ζώη.

Ηταν φανερό ότι αυτό το συνονθύλευμα δεν μπορούσε να «περπατήσει». Για να το πούμε πολιτικά, δεν είχε χώρο να καλύψει. Με κάτι από Χρυσή Αυγή και κάτι από ΣΥΡΙΖΑ δεν δημιουργείται συνεκτικός πολιτικός λόγος. Οταν έχεις και τον Καμμένο επικεφαλής, τα πράγματα γίνονται χειρότερα. Αν υπάρχει και ο... αμερικανικός δάκτυλος που υπαινίσσονται οι αποχωρούντες, τότε το παιχνίδι γίνεται πιο χοντρό και πρέπει να έχει δουλεψει πολύ παρασκήνιο απ' όλες τις πλευρές.

Ο Καμμένος μένει τώρα χωρίς γκεσέμια της Δεξιάς. Θα είναι υποχρεωμένος να κινηθεί με τον πάλαι ποτέ μασίκιο Μαριά, με τον Δημαρά και κάποιους πιο γραφικούς από τον ίδιο, ενώ θα βάλλεται από τα αστικά ΜΜΕ, τα οποία δεν γουστάρουν τυχοδιωκτικά παιχνίδια, αλλά θέλουν πολιτικά κόμματα με καθαρές γραμμές, για να μπορούν να κάνουν τους υπολογισμούς τους. Οι ακροδεξιοί με τους ακροδεξιούς, οι δεξιοί με τους δεξιούς, οι σοσιαλδημοκράτες σε διακριτά μορφώματα μέσα στην πολυδιάσπαση του χώρου τους. Οχι γιαλωντζί καταστάσεις.

Τα υπόλοιπα είναι, επίσης, εύκολα αναγνώσιμα. Ας πούμε, υπήρχε περίπτωση στην Ζώη, ο Μανώλης και οι άλλοι να πουν στη σημερινή φάση, ότι «κοιτάζουν» προς τη ΝΔ; Θα επιβεβαιώνων τον Καμμένο που τους κατηγο

Μετά από οχτώ μέρες βομβαρδισμών της Λωρίδας της Γάζας από τους σιωνιστές, οι τελευταίοι αναγκάστηκαν να συνάψουν μια εκεχειρία με εξευτελιστικούς γι' αυτούς όρους. Τι είναι αυτό που ανάγκασε το επιπλέον και υπερεξοπλισμένο Ισραήλ να υποκύψει μπροστά στις απαιτήσεις της αμυνόμενης Παλαιοσινιακής Αντίστασης; Η απάντηση στο ερώτημα βρίσκεται στις 1506 ρουκέτες που εκτοξεύτηκαν από τη Γάζα προς το Ισραήλ, φτάνοντας μέχρι και την καρδιά του σιωνιστικού κτήνους, την πρωτεύουσα Τελ Αβίβ.

Κατά τη διάρκεια της επίθεσης των σιωνιστών εναντίον της Γάζας, η οποία άφησε πάσια της 162 νεκρούς, κυρίως άμαχους, η Παλαιοσινιακή Αντίσταση εκτόξευσε 1506 ρουκέτες Κασάμ και Φαχρ-5 ιρανικής προέλευσης. Οι παλαιοσινιακές ρουκέτες έφτασαν μέχρι την ισραηλινή πρωτεύουσα σκοτώνοντας μόλις πέντε Ισραηλινούς, αλλά σκορπώντας τον τρόμο στους κατοίκους εντός της ζώνης βεληνεκούς τους. Η δυνατότητα της Αντίστασης να χτυπάει τώρα πια στην καρδιά του Ισραήλ είναι κάτι το οποίο δεν είχαν υπολογίσει οι σιωνιστές, οι οποίοι πανικόβλητοι έσπευσαν να ζητήσουν τη σύναψη εκεχειρίας με τους Παλαιοσινιούς βλέποντας ότι η επίθεσή τους ουσιαστικά είχε γίνει μπούμερανγκ για του ίδιους. Ο περίπατος που εκτιμούσαν αρχικά ότι θα κάνουν εισβάλλοντας στη Γάζα –κάτι το οποίο προπαγάνδιζαν και στην ισραηλινή κοινή γνώμη– αποδείχτηκε αδιάβατος γκρεμός, ενώ το πολεμικό τους γόνητρο και η εικόνα ασφάλειας που προσπαθούσαν να καλλιεργήσουν μέσα στο Ισραήλ πλήγηκαν ανεπανόρθωτα για άλλη μια φορά, στέλνοντας εκατομμύρια Ισραηλινούς στα καταφύγια και παγώνο-

Ο δρόμος προς την ελευθερία είναι στρωμένος με ρουκέτες

ντας τις οικονομικές δραστηριότητες στη μισή χώρα.

Σ' αυτή τη σύγκρουση τα όπλα της Αντίστασης δεν ήταν πια πρωτόγονα. Οι πύραυλοι της μπορούσαν να χτυπήσουν σε μια ζώνη εντός του Ισραήλ στην οποία κατοικούν 3,5 εκατομμύρια Ισραηλινοί και έχουν την έδρα τους Ισραηλινές βιομηχανίες με κέρδη που υπερβαίνουν τα 13 δισ. δολάρια. Αυτό

που φοβάται το Ισραήλ πιο πολύ κι από τις απώλειες ζώνων Ισραηλινών είναι η πιθανή οικονομική κατάρρευση που μπορεί να προκαλέσει μια μαζική εκτόξευση ρουκέτων από την Αντίσταση εντός αυτής της ζώνης.

Το Ισραήλ επιχείρησε ν' αντιμετωπίσει τις ρουκέτες με τον λεγόμενο «Σιδερένιο Θόλο». Ενα σύστημα ανοχατιστης πυραύλων, το οποίο προκαλεί την έκρηξη τους πριν χτυπήσουν το έδαφος. Σύμφωνα με δηλώσεις Ισραηλινών αξιωματούχων του στρατού, μόλις 421 ρουκέτες από τις 1506 ανοχατιστηκαν από το εν λόγω σύστημα, το οποίο θα κοστίζει μόλις ολοκληρωθεί το 2015 περίπου 2,3 δισ. δολάρια και έχει χρηματοδοτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την Αμερική, ενώ κάθε βολή του κοστίζει 40 χιλιάδες δολάρια. Από την όλη, κάθε αυτοσχέδιος Κασάμ κοστίζει μόλις λίγες εκα-

τοντάδες δολάρια, ενώ οι Φαχρ-5 κοστίζουν λίγες χιλιάδες, ποσό το οποίο ενδεχομένως να μειωθεί, αφού σύμφωνα με δηλώσεις ιρανού κυβερνητικού αξιωματούχου οι Παλαιοσινιοί τώρα πια έχουν την τεχνογνωσία να τους κατασκευάσουν οι ίδιοι, χωρίς να χρειάζεται να τους προμηθευτούν από το Ιράν.

Η Παλαιοσινιακή Αντίσταση ποτέ δε θα είχε καταφέρει να αντιμάχεται στρατιωτικά το Ισραήλ με προοπτικές νίκης, αν είχε υπακούσει στα κελεύσματα της Ιερουσαλήμ της Αμπτάς και είχε σταματήσει τις εκτοξεύσεις πυραύλων από το 2001 που ξεκίνησαν, αφού η τεχνογνωσία κατασκευής τους αποκτήθηκε μέσα στη φωτιά της μάχης, με χιλιάδες εκτοξεύσεις, οι οποίες ήταν παράλληλα και δοκιμές, προκειμένου να τελειοποιηθεί αυτό το τόσο σημαντικό όπλο, το οποίο συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στο ν' αλλά-

ξουν άρδην οι συσχετισμοί στη Μέση Ανατολή.

Η κλίκα των «ειρηνόφιλων» και «ρεαλιστών» του Αμπτάς, απ' όπως ξεκίνησε το 2001 η χρήση αυτών των ρουκέτων, είχε προεξοφλήσει σαν Κασσάνδρα, ότι μόνο δενά μπορούν να φέρουν στον παλαιοσινιακό λαό, ενώ τις χαρακτήριζε «πυροτεχνήματα» που δεν μπορούν ν' αμφισβητήσουν τη συντριπτική υπεροπλία των

σιωνιστών. Χαρακτηριστικά, ο ίδιος ο Αμπτάς είχε δηλώσει σε ομιλία του στις 23 Αυγούστου του 2008, ότι οι εκτοξεύσεις ρουκέτων είναι μάταιες και άχρηστες, ενώ σύμφωνα με δηλώσεις του πρώην υπουργού Εσωτερικών της Χαμάς Σαΐντ Σιάμ, το 2007 ο Αμπτάς είχε διατάξει να πυροβολούνται όσοι επιχειρούν να εκτοξεύσουν ρουκέτες κατά το Ισραήλ. Παρόμοιες ήταν και οι δηλώσεις του πρωθυπουργού Σαλάμ Φαγιάντ στις 20 Γενάρη του 2008, ότι οι εκτοξεύσεις ρουκέτων μόνο νέα δεινά μπορούν να φέρουν στο λαό της Γάζας. Η περί τον Αμπτάς ικίνα της Παλαιοσινιακής Αρχής παράλληλα υποστήριζε ότι οι ρουκέτες παρεμποδίζουν τις ειρηνευτικές συνομιλίες και λειτουργούν ως αφρομή για το Ισραήλ ώστε να συνεχίζει την κατοχή της Δυτικής Οχθης και τον αποκλεισμό της Γάζας, θυμί-

ζοντας τους συνεργάτες των γερμανών κατακτητών κατά τη διάρκεια της Κατοχής, οι οποίοι καλούσαν τον ελληνικό λαό να υποταχθεί ώστε οι ναζί θα του συμπεριφέρονταν καλά.

Η πραγματικότητα, βέβαια, ήταν και είναι διαφορετική. Χωρίς το συγκεκριμένο όπλο το Ισραήλ δε θα εξανοιγκάζοταν σε συνθηκολόγηση, ενώ οι Παλαιοσινιοί δε θα κέρδιζαν το χαλάρωμα του αποκλεισμού της Γάζας, που ήταν και η βασική τους απαίτηση.

Διαχρονικά, οι πολέμιοι του ένοπλου ογώνα ισχυρίζονταν ότι οι συγκρούσεις της Παλαιοσινιακής Αντίστασης με τον Ισραηλινό στρατό άφηναν πίσω τους εκατόμβες νεκρών, γεγονός το οποίο καθιστά τον ένοπλο ογώνα μάταιο. Αν δούμε όμως ποια είναι τα αποτελέσματα των λεγόμενων ειρηνευτικών συνομιλιών και της λογικής που απεμπολεί το δικαίωμα της επιστροφής των εξόριστων Παλαιοσινιών στα πατρογονικά τους εδάφη και πρωθεί τη συνεργασία των Παλαιοσινών με το Ισραήλ, θα δούμε ότι μόνο νέα δεινά έχει φέρει στο λαό της Παλαιοσινής. Η διαδικασία εξιουδαίσμού της Ιερουσαλήμ, όπως την αποκαλούν οι σιωνιστές, συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό, ενώ ο αριθμός των εβραίων εποίκων στα κατεχόμενα εδάφη της Δυτικής Οχθης έχει φτάσει το μισό εκατομμύριο. Παράλληλα, οι σιωνιστές έχουν αρπάξει το 85% των υδάτινων πόρων της Δυτικής Οχθης.

Η τελευταία σύγκρουση στη Γάζα απέδειξε για άλλη μια φορά ότι μόνο ο ένοπλος ογώνας μπορεί να εμποδίσει τον επεκτατισμό του Ισραήλ και να χτίσει την προοπτική της εθνικής απελευθέρωσης του παλαιοσινιακού λαού.

Εντένονται τις τελευταίες μέ-

■ Συρία

Αναβαθμίζεται η αντιπολίτευση

«Τρομοκράτες» το Μέτωπο Al Nusra

πολίτευσης, ο οποίος συγκρότηθηκε, κάτω από την έντονη πίεση των Αμερικανών και των συμμάχων τους, με στόχο από τη μια να ενισχυθεί η υποστριζόμενη από τις δυνάμεις αυτές πολιτική και ένοπλη επίθεση στη Συρία και από την άλλη να απομονωθούν οι αντάρτικοι σχηματισμοί μαχητών του ριζοσπαστικού Ισλάμ, που ενισχύουν συνεχώς τη στρατιωτική τους δύναμη και την επιρροή τους ανάμεσα στον πληθυσμό.

Την Παρασκευή 7 Δεκέμβρη πραγματοποιήθηκε στην Αντάλια της Τουρκίας συνάντηση 263 διοικητών αντάρτικων ομάδων οι οποίοι εξέλεξαν μια 30μελή ενιαία στρατιωτική διοίκηση με αποστολή τη συνένωση των στρατιωτικών επιχειρήσεων των διάσπαρτων σ' όλη τη χώρα αντάρτικων σχηματισμών. Τις συνομιλίες και τις διαδικασίες εκλογής παρακολούθησαν αξιωματούχοι της Ασφάλειας από τις ΗΠΑ, τη Γαλλία, τη Βρετανία, τις χώρες του Κόλπου και την Ιορδανία. Αυτή η 30μελής στρατιωτική διοίκηση με αποτελέσει τη στρατιωτική πτέρυγα του Εθνικού Συριακού Συνασπισμού των Δυνάμεων της Επανάστασης και της Αντι-

αδελφότητας, οι οποίοι συγκρότησαν Χαουσέν Χατζέ Αλί, ο ανώτατος αξιωματικός που αποκιρτήστηκε από τον κυβερνητικό στρατό από την έναρξη της λαϊκής εξέγερσης το Μάρτη του 2011. Αποκλείστηκαν επίσης οι δύο σημαντικότερες αντάρτικες δυνάμεις του ριζοσπαστικού Ισλάμ, το Jabhat al Nusra και το Ahrar al Sham, που μάχονται στην πρώτη γραμμή στα πολεμικά μέτωπα και έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο στις τελευταίες στρατιωτικές επιτυχίες του αντάρτικου, και άλλες αντάρτικες ομάδες αναλογης ιδεολογικής κατεύθυνσης.

Οι αποκλεισμοί αυτοί αποκαλύπτουν την πρόθεση του Λευκού Οίκου να επιβάλλει σχήματα και λύσεις της επιλογής του, αλλά και το ρόλο που έχει αναλάβει να παίξει και στη Συρία η Μουσουλμανική Αδελφότητα.

Τρεις μέρες αργότερα, στις 10 Δεκέμβρη, πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες συνάντηση του επικεφαλής του Εθνικού

</div

Την Τετάρτη 12 Δεκέμβρη, το Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας, ο ενιαίος συνασπισμός των κομμάτων της αιγυπτιακής αντιπολίτευσης, που σχηματίστηκε αμέσως μετά το πραξικόπεμπτο του Μοχάμεντ Μόρσι στις 22 Νοέμβρη, ανακοίνωσε διά στόματος Χαμπάχι ότι θα συμμετάσχει στο δημοψήφισμα, καλώντας το λαό να ψηφίσει κατά του σχεδίου Συντάγματος που παρουσίασε το Σάββατο 1 Δεκέμβρη ο Μόρσι ενώπιον της Συντακτικής Συνέλευσης, από την οποία απειχάν ολές οι πολιτικές δυνάμεις πλην της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και των κομμάτων των Σαλαφιστών. Ο Σαμπάχι ανακοίνωσε ότι η αντιπολίτευση απαιτεί από την κυβέρνηση συγκεκριμένους όρους εξασφάλισης δημοκρατικής διαδικασίας και αποκλεισμού εκλογικής νοθείας και αν οι όροι αυτοί δεν πραγματοποιηθούν το πρωί του Σαββάτου 15 Δεκέμβρη, η αντιπολίτευση θα καλέσει το λαό να απόσχει μαζικά από το δημοψήφισμα.

Την ίδια μέρα, ο Μόρσι εξέδωσε έκτακτο διάταγμα, με το οποίο χωρίζει την εκλογική διαδικασία για το δημοψήφισμα σε δυο διαδοχικά Σάββατα (15 και 22 Δεκέμβρη) για δυο διαφορετικά υποσύνολα του συνόλου των περιφερειών της χώρας. Ο λόγος που επικαλέστηκε είναι η ελειψη δικαστών για την επιτήρηση της εκλογικής διαδικασίας σε μια μέρα. Δεν είναι τυχαίο ότι στην πρώτη φάση περιλαμβάνονται οι περιφέρειες στις οποίες κυρίως αναπτύσσονται οι δυναμικές κινητοποιήσεις ενάντια στη Μουσουλμανική Αδελφότητα, όπως το Κάιρο και η Αλεξανδρεία. Μ' αυτό τον τρόπο δίνεται στο καθεστώς ο αποφοίτης χρόνος για ν' αντιδράσει ανάλογα, τόσο στη διάρκεια της ψηφοφορίας όσο και της καταμέτρησης. Αν τα βασικά αυτά κυβερνεία εξα-

σφαλιστούν υπέρ του Μόρσι από το πρώτο Σάββατο, τα πράγματα θα γίνουν εύκολα.

Παρά τις αρχικές βερμπολιστικές διακηρύξεις και τις κορόνες, είναι ολοφάνερο ότι η αντιπολίτευση «σέρνεται» πίσω από τις πρωτοβουλίες του Μόρσι και του στρατού και ότι σ' αυτή τη φάση δεν είναι σε θέση να συνδιαμορφώσει τους κανόνες του πολιτικού παγκοσμίου. Υπό το ίδιο πρίσμα θα πρέπει να ειδωθούν και οι δηλώσεις του Σαμπάχι, ότι η αντιπολίτευση θα καλέσει σε αποχή μετά από «αυτοψία» το πρωί του Σαββάτου 15 Δεκέμβρη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα του καιροσκοπισμού της αντιπολίτευσης είναι η στάση της έναντι της βολιδοσκόπησης των προθέσεων της που πραγματοποίησε ο στρατός την Τρίτη, κάνοντας έκληση για

εθνικό διάλογο υπό την αιγιδα του. Μια μέρα μετά, η αντιπολίτευση ανακοίνωσε ότι θα συμμετάσχει στο διάλογο αυτό. Λίγες ώρες αργότερα, ο στρατός έφτυνε κατάμουστρα της δυνάμεις της αντιπολίτευσης, ανακοινώνοντας ότι η πρότασή του αποσύρεται οριστικά, λόγω της «άπονης ανταπόκρισης» από τις πολιτικές δυνάμεις!

Είναι γεγονός ότι ο Μόρσι εξαναγκάζεται σε ελημμόνια από τις 22 Νοέμβρη. Ομως, ο ελιγμός του πραγματοποιούνται κάτω από τα χτυπήματα του λαιού της Αιγύπτου, που ξεσηκώθηκε μαζικά μετά την πρόκληση του βοναπαρτιστικού προξικοπήματος Μόρσι, με αποκορύφωμα τις κινητοποιήσεις σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Αιγύπτου την Παρασκευή 7 Νοέμβρη. Το Σάββατο, ο Μόρσι κατέφυγε σε έναν τέ-

τοιο ελιγμό στο πλαίσιο της φαρσοκωμωδίας «εθνικού διαλόγου» που πραγματοποιήθηκε στο πρεδρικό μέγαρο. Φορείς που πρόσκεινται αποκλειστικά στην Αδελφότητα και στους Σαλαφιστές ακακινωσαν ότι αποσύρεται το πρεδρικό διάταγμα της 22ης Νοέμβρη. Στην πραγματικότητα, οι αποφάσεις που πάρθηκαν βάσει αυτού του του διατάγματος παραμένουν σε ιοχύ, όπως π.χ. η διατήρηση στη θέση του του γενικού εισαγγελέα που ορίστηκε από τον ίδιο τον Μόρσι.

Την Κυριακή, ο Μόρσι «κλειδώσε» τη συμφωνία με το στρατό για την υποβολή του σχεδίου Συντάγματος σε δημοψήφισμα. Πρόκειται για Σύνταγμα που αφήνει αλώβητο το κέντρο εξουσίας του στρατού στο μελλοντικό κοινοβουλευτικό καθεστώς. Η συμφωνία Μόρσι-στρατό επισφραγίστηκε με την έκδοση διατάγματος με το οποίο παρέχονται στους αξιωματικούς του στρατού δικαστικές και αστυνομικές υπερεξουσίες. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 1 του διατάγματος αυτού, ο στρατός σε συνεργασία με την αστυνομία θα είναι υπεύθυνος για την προστασία και ασφάλεια καιρίων εγκαταστάσεων της χώρας, μέχρι να εγκριθεί το νέο σύνταγμα και χωρίς να πραγματοποιηθούν βουλευτικές εκλογές. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του διατάγματος, οι αξιωματούχοι του στρατού που θ' αναλάβουν τα καθήκοντα αυτά θα έχουν δικαστικές εξουσίες και θα μπορούν ν' ασκούν την εξουσία τους σε όποιο βαθμό κρίνουν αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκό-

ντων τους. Το «τυράκι», υπάρχει στο άρθρο 3 του διατάγματος, σύμφωνα με το οποίο ο στρατός θα μεταφέρει τις πιθανές ποινικές υπόθεσεις που θα προκύψουν στους αρμόδιους εισαγγελείς και όχι στα στρατοδικεία.

Γνωρίζουμε, όμως, και από την Ελλάδα, ότι στην πράξη η αστυνομία αυθαιρετεί ασύστολα, αξιοποιώντας περιορισμένες ανακριτικές αρμοδιότητες που της έχουν παραχωρηθεί για το στάδιο της προδικασίας. Φανταστείτε τι έχει να γίνει με τον στρατό στην Αιγύπτο και μάλιστα τις μέρες και τις ώρες που θα διεξάγεται η ψηφοφορία και αργότερα η καταμέτρηση των ψήφων. Ο Μόρσι βάζει το λύκο σκόπιμα να φυλάει τα πρόβατα. Μια μέρα μετά την έκδοση του διατάγματος, τη Δευτέρα, δυνάμεις του στρατού άρχισαν να προωθούνται από το πρώτο στους δρόμους του Καΐρου και να καταλαμβάνουν τις θέσεις τους σε καίρια σημεία μέσα στην πόλη.

Το δημοψήφισμα θα πραγματοποιηθεί με εκλογές «βίας και νοθείας», προκειμένου να διασφαλιστεί η συμφωνία Μόρσι και στρατού. Ο λαός της Αιγύπτου, όμως, έδειξε ότι δεν παραδίδει τα όπλα. Ας ελπίσουμε ότι οι Αιγύπτιοι μας επιφυλάσσουν εκπλήξεις, μαθήματα που οφείλουμε να καταγράψουμε και από τα οποία πρέπει να αφελθούμε στη δική μας πάλη, στη δική μας εσχατιά του παγκόσμιου χάρτη.

ΥΓ: Για τις εξελίξεις της περασμένης εβδομάδας, τις συγκρύσεις, τις οδομαχίες, τα βασανιστήρια μελών της Μουσουλμανικής Αδελφότητας κατά διαδρωτών έχουμε γράψει σε αναλυτικά ρεπορτάζ, τα οποία δημοσιεύτηκαν στην ηλεκτρονική έκδοση της «Κόντρας» (www.eksegerisi.gr), αλλά λόγω χώρων δεν μπορούν να αναδημοσιευτούν στην έντυπη έκδοση.

Ητανε στραβό το κλίμα το 'φαγε κι ο γάιδαρος

Σκόπιμο το ορθογραφικό λάθος στον τίτλο, παραπέμπει σε διαφορετικό κλήμα απ' αυτό της γνωστής παρομίας. Στο κλίμα και την αστική υποκρισία που περιβάλλει την υποτιθέμενη προστασία του. Άλλη μια διάσκεψη-φάρσα για την κλιματική αλλαγή ολοκληρώθηκε, λοιπόν.

Μετά την Κοπεγχάγη (που ήταν το μεγάλο φιάσκο) πριν από τρία χρόνια, το Κανκούν του Μεξικού το 2010 και το Ντέρμπτον της Νότιας Αφρικής πέρσι, η 18η παγκόσμια διάσκεψη για το κλίμα που έγινε στην πρωτεύουσα του Κατάρ, Ντόχα, δεν έδωσε τίποτα ουσιαστικά καινούργιο, πέρα από μία ακόμα παράταση της ισχύος του πρωτοκόλλου του Κιότο (που έληγε το 2012) μέχρι το 2020.

Κι αυτή όμως η παράταση είναι άνευ ουσίας γιατί η μεί-

ωση κατά 5,2% των εκπομπών CO2 από τα επίπεδα του 1990 (έτος αναφοράς του πρωτοκόλλου του Κιότο) είναι «όνειρο απατηλό», αφού σύμφωνα με τον ερευνητικό οργανισμό Global Carbon Project (βλ. <http://www.globalcarbonproject.org/products/reports.htm>, έκθεση No.7) οι εκπομπές το 2000 ήταν πάνω από το 1990, ενώ το 2008 ήταν κατά 41% πάνω! Το 90% της αύξησης των εκπομπών προήλθε από την αυξημένη χρήση

άνθρακα στην Κίνα και την Ινδία, δηλαδή τις δύο χώρες που δεν δεσμεύονται από το Κιότο, καθότι δεν ανήκουν στις ανεπτυγμένες χώρες.

Ητανε στραβό το κλίμα, λοιπόν, το 'φαγε κι ο γάιδαρος. Ετσι, εκτός από τις ΗΠΑ που δεν έχουν επικυρώσει ποτέ το πρωτόκολλο του Κιότο (το υπέγραψαν μόνο στην αρχή) και τον Καναδά που αποσύρθηκε πέρσι, τρεις ακόμα χώρες (Ιαπωνία, Ρωσία και Νέα Ζηλανδία) στα-

μάτησαν να δεσμεύονται από το πρωτόκολλο του Κιότο, με αποτέλεσμα η δεύτερη φάση της περιόδου ισχύος του πρωτοκόλλου (2013-2020) να αφορά τις χώρες που εκπέμπουν μόλις το 15% των παγκόσμιων εκπομπών CO2!

Μετά από αυτά, παραμένει... ανέκδοτο η «δέσμευση» για σύναψη νέας συνθήκης που θα περιλαμβάνει όλες τις χώρες (ανεπτυγμένες και μη) μέχρι το 2015 η οποία υποτίθεται ότι θα τεθεί σε ισχύ το 2020. Τα ίδια που έλεγαν πέρσι στο Ντέρμπτον αναμάσησαν και φέτος. Πώς, λοιπόν, να μην κυκλοφορούν άρθρα με τίτλο «Απελπισία μετά την κλιματική διάσκεψη, αλλά ο ΟΗΕ εξακολουθεί να προσφέρει ελπίδες», όπως αυτό του Ρόιτερς την περασμένη Κυριακή;

Διατάραγη

Καρφωμένοι στο Μνημόνιο

Τη δόση των «πίραμε». Ο Σαμαράς πήγε αυτοπροσώπως στις Βρυξέλλες για ν' ανακοινώσει ο ίδιος και όχι ο Στουρνάρας τα χαρμόσυνα νέα. Και βέβαια, δεν παρέλειψε να επιτεθεί στον Τσίπρα (χωρίς να τον κατονομάσει), ο οποίος πριν μερικές μέρες στη Βουλή προεξοφλούσε πως η δόση δεν πρόκειται να παρθεί, διότι δε θα πετύχει η επαναγορά ομολόγων.

Το φορολογικό συμφωνήθηκε με την τρόικα και τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές λογικά θα πρέπει να έχει κατατεθεί στη Βουλή, για να πληροφορηθούν εργαζόμενοι και συνταξιούχοι ποια ακριβώς θα είναι η μορφή του νέου εφιάλτη που θα προστεθεί στους προηγούμενους.

Τη φιέστα πήγε να χαλάσει για λίγο ο διοικητής της ΤΤΕ Γ. Προβόπουλος, που δήλωσε ότι τα λεφτά της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών δε θα διοχετευθούν στην αγορά ως ρευστότητα, αλλά αυτό κράτησε μόνο για λίγες ώρες. Τα ΜΜΕ της «διαπλοκής» φρόντισαν να εξαφανίσουν το θέμα από τον πολιτικό χάρτη, για ν' αφήσουν ελεύθερο όλο το πεδίο στον Σαμαρά, να παρουσιάσει από τις Βρυξέλλες τα μαθηματικά της απάτης, τάζοντας ανάπτυξη που θα τη φέρουν τα δισ. της δόσης.

Ανάπτυξη, βέβαια, δεν πρόκειται να υπάρξει το 2013. Καπιταλιστική ύφεση θα υπάρξει και μάλιστα βαθιά. Κάποια στιγμή θα υπάρξει και ανάπτυξη. Στιγμή που κανένας δεν μπορεί να προσδιορίσει. Αυτή η ανάπτυξη, όμως, πρώτον θα είναι εντελώς αναιμική και δεύτερον θα έχει ως προϋπόθεση την υποταγή του ελληνικού λαού στις απαιτήσεις της «κινεζοποίησης», η οποία εξελίσσεται και βαθαίνει συνεχώς την τελευταία τριετία.

Ενα είναι το δίλημμα που υψώνεται μπροστά στην εργατική τάξη και τη νεολαία. Θα αποδεχτούν την «κινεζοποίηση» με την ελπίδα ότι κάποια στιγμή θα μπορέσουν να βρουν μεροκάμιτο σε κάποιο κάτεργο απ' αυτά που θα δημιουργηθούν στις Ειδικές Οικονομικές Ζώνες της νεο-αποικιοκρατίας ή δε θα σκύψουν το κεφάλι; Θα περιμένουν, πτημένες και υποταγμένες, μια μελλοντική καπιταλιστική ανάκαμψη, που θα στηρίζεται στην πλήρη ισοπέδωση των δικαιωμάτων τους ή θα προσανατολιστούν στην ανατροπή του καπιταλισμού, για να γίνει ο ελληνικός λαός αφέντης στον τόπο του, για να γίνει όλος ο φυσικός και ανθρώπινος πλούτος κοινωνική ιδιοκτησία, για να καταργηθεί η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και ν' ανήκει το προϊόν της εργασίας σ' εκείνους που το παράγουν;

Αυτές είναι οι δύο επιλογές. Η πρώτη υπηρετείται από όλο το κοινοβουλευτικό φάσμα, «μνημονιακό» και «αντιμνημονιακό». Η δεύτερη απαιτεί την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, για ν' αρχίσουν οι ιδέες να γίνονται υλική δύναμη επαναστατικής ανατροπής, αντί να πνίγονται μέσα στον καπιταλιστικό βούρκο.

TEAM PALESTINA & FREE-GAZA

Φωτογραφία δηλωτική για το ποιος νίκησε κατά την πρόσφατη πολεμική επιχείρηση του Ισραήλ κατά της Γάζας, αλλά και για το πώς διαμορφώνονται τα πράγματα στην Παλαιστίνη. Ο Χάλεντ Μισάλ, γηγετικό στέλεχος της Χαμάς, με καταγωγή από τη Δυτική Οχθη, χωρίς κανένα δεσμικό ρόλο (αλλά με τεράστιο πολιτικό ρόλο) επισκέπτεται τη Γάζα και αποδεώνεται. Ο ορδόδοξος ιεραρχός αριστερά είναι ο Αλέξιος, μητροπολίτης της Γάζας, ελληνικής καταγωγής. Τίποτα δεν τον υποχρέωνε να είναι εκεί, αλλά πήγε και φωτογραφήθηκε σ' αυτή τη στάση. Τα υπόλοιπα εννοούνται...

■ Λακές

Τι εκφράζει ο δημοσιογράφος μιας εφημερίδας που παίρνει συνέντευξη από τον πρωθυπουργό μιας (τυπικά ανεξάρτητης) χώρας και έχει το δράσος να τον ρωτήσει το εξής; «Πότε μπορούν οι Γερμανοί τουρίστες να ταξιδέψουν πάλι στην Αδήνα, την Σαντορίνη ή την Κρήτη χωρίς να πρέπει να φοβούνται ότι γενικές απεργίες θα τους χαλάσουν τις ωραιότερες εβδομάδες του χρόνου». Εκφράζει την πιο προκλητική, την πιο κυνική εκδοχή του ιμπεριαλισμού.

Πώς θα απαντούσε ο πρωθυπουργός μιας (τυπικά ανεξάρτητης) χώρας, που έχει ίχνη έστω αξιοπρέπειας; Θα έλεγε πως στη χώρα του το δικαίωμα της απεργίας είναι συνταγματικό κατοχυρωμένο και πως η κυβέρνησή του δεν μπορεί ν' απαγορεύσει τις απεργίες που κηρύσσονται νόμιμα. Πώς απάντησε ο Αντώνης Σαμαράς στην προκλητική ερώτηση του αλήτη δημοσιογράφου της Munchener Merkur, στην οποία έδωσε συνέντευξη; Οπως θα απαντούσε στο ΜΑΤ να ανοίξουν το εργοστάσιο για να μπουν οι εργαζόμενοι να δουλέψουν;».

Δένδιας: «Άδικο. Η Ελληνική Αστυνομία τι πρέπει να κάνει; Να εφαρμόζει τη νομιμότητα. Εκεί υπήρχε εισαγγελική παραγγελία».

Σωτό τον βρίσκουμε τον Δένδια. Προκλητικό και αποκαλυπτικό συνάμα. Οι εισαγγελικές παραγγελίες δίνονται και η αστυνομία ενεργεί όταν οι εργάτες στριμώχνουν κάποιον καπιταλιστή. Οταν καπιταλιστής στραγγαλίζει εργάτες, ούτε η εισαγγελία παραγγέλνει ούτε η αστυνομία επεμβαίνει. Κι οποιανού του αρέσει...

■ Προκλητικά σωστός

Αντιγράφουμε από συνέντευξη του υπουργού Μπάτσων και Καταστολής Ν. Δένδια στο περιοδικό UNFOLLO:

Ερώτηση: «Ηταν πολιτική απόφαση η επέμβαση των ΜΑΤ στη Χαλυβουργία, την επιχείρηση του κ. Μάνεση, στον Ασπρόπυργο;»

Δένδιας: «Θα μπορούσα να σας πω όχι, αλλά δέλω να είμαι ειλικρινής μαζί σας. Η απάντηση είναι ναι, ήταν μια πολιτική απόφαση».

Ερώτηση: «Έχετε μετανιώσει γι' αυτό;» Δένδιας: «Καθόλου...».

Ερώτηση: «Πάντως πολύ εύκολα μπορούσε κανές να σας ρωτήσει: παρενέβη την Ελληνική Αστυνομία για να προστατεύει τα συμφέροντα ενός επιχειρηματία απέναντι

ντι στους εργαζόμενους, την κέρδισε τη μάχη, επόμενη βδομάδα (...) Τα νομοσχέδια που συζητάει η

■ Κροκοδειλια δάκρυα

Δάκρυσε ο Χριστόφης, καθώς «εξομολογούνται» στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της Κύπρου τα σχετικά με τις διαπραγματεύσεις για το Μνημόνιο και το «ιστορικό δίλημμα» το οποίο αντιμετώπισε. Και τα καλοζωισμένα καδάρματα τον χειροκρότησαν, χειροκρωτώντας έτσι τον ακρωτηριασμό μισθών, συντάξεων, κοινωνικών δαπανών και εργατικών δικαιωμάτων.

Δεν ξέρουμε αν ο Χριστόφης είναι τόσο καλός ηδοποιός ή αν το δάκρυ ήταν γνήσιο. Εκείνο που ξέρουμε είναι πως δεν ήταν δάκρυ για τον κυπριακό λαό. Για τον εαυτό του ήταν. Κατάφερε να είναι ο πρώτος «κομμουνιστής» πρόεδρος της Κύπρου, με την υπόσχεση ότι θα λύσει το Κυπριακό. Οχι μόνο δεν έλυσε το Κυπριακό, αλλά αποχώρει από την προεδρία με το όνειδος ότι έβαλε την Κύπρο στο Μνημόνιο και σφυρηλάτησε μακροχρόνια δεσμά για το λαό της, που δε πει το ψωμί ψωμάκι. Ξέρει πολύ καλά πως όχι μόνο τέλειωσε προσωπικά ως πολιτικός (είχε ήδη ανακοίνωσε ότι δε είναι ξανά υποψήφιος), αλλά και πως δε καταγραφεί ως ο γηέτης που έφερε στην Κύπρο το ΔΝΤ. Γι' αυτό και μόνο δακρύζει. Μπορεί, βέβαια, να είναι περήφανος ότι συμπεριφέρθηκε με απόλυτη νομιμοφροσύνη έναντι της κυπριακής αστικής τάξης, τα συμφέροντα της οποίας υπηρετεί. Θυσίασε την πολιτική του καριέρα και την υπεροφημία του, έβαλε το κόμμα του σε περιπέτειες, αλλά το συμφέρον της κυπριακής κεφαλαιοκρατίας δεν το πρόδωσε. Κι αυτό σίγουρα δα του το αναγνωρίσει η αστική τάξη.

κυπριακή Βουλή προβλέπουν μεταξύ άλλων μειώσεις σε μισδόμικα και συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων, αυξήσεις της φορολογίας στα καπνικά προϊόντα και τα αλκοολούχα ποτά, στα πετρελαιοειδή, αύξηση του ΦΠΑ στο 18% το 2013 και στο 19% το 2014, κ.ά. Ολα αυτά στο φόντο των ανακοινώσεων για την ανεργία, που σκαρφάλωσε σε επίπεδα ρεκόρ στην Κύπρο. Σύμφωνα με στοιχεία των Επαρχιακών Γραφείων Εργασίας, οι εγγεγραμμένοι άνεργοι το Νοέμβρη ήταν αυξημένοι κατά 4.770 σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα. Ο συνολικός αριθμός των εγγεγραμμένων ανέργων ανήλθε στις 39.522. Σε σχέση με το Νοέμβρη του 2011, οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά 7.696 (24,2%).

Οσο και να ψάχνουμε σχόλιο δεν βρήκαμε. Πύρινα σχόλια γράφονται μόνο όταν τέοια μέτρα παίρνονται στην Ελλάδα, την Πορτογαλία, την Ισπανία, την Ιταλία, την Ιρλανδία. Δεν ανησυχούμε, πάντως. Επειδή η «μουρμούρα» σίγουρα έχει αρχίσει και φουντώνει στους κόλπους του Περισσού, κάποια στιγμή διαμοσιευτεί ένα άρδο που δια μιλάει γενικά για τα περιορισμένα όρια που έχει ένα κόμμα όταν διαχειρίζεται την αστική εξουσία και μπλα... μπλα. Και βέβαια, οι αδερφικές σχέσεις με το ΑΚΕΛ δα συνεχιστούν κανονικότατα.

■ Το θέατρο του ναζι-σιωνιστή

Η εικόνα μεταδόθηκε σε όλο τον κόσμο. Λίγες μέρες μετά τις νέες δολοφονικές επιδέσεις κατά των αμάχων Παλαιστίνιων της Γάζας, ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Μπενιαμίν Νετανιάχου πήγε στη Γερμανία και φωτογραφήθηκε μπροστά από ένα μνημείο αφειερωμένο στους διωγμούς των εβραίων από τους ναζί. Με πρόσωπο συντετριμένο ο ίδιος και με τη σύζυγό του να έχει γείρει πάνω του, έτοιμη να λιποδυμήσει από τη συντριβή. Πόσο δίκιο έχει ο [εβραίος] διανούμενος Νόρμαν Φίνκελστιν που έχει γράψει βιβλίο με τίτλο «Η βιομηχανία του ολοκαυτώματος»!

■ Γελοίοι

Πρέπει να χάσει την αίσθηση του γελοίου ο χρυσόγελος των Οικολόγων Πρασίνων. Από τις στήλες των «Νέων» δημοσίευσε άρδο-ύμνο στους γερμανούς ομοιδεάτες του. Οι Πράσινοι της Γερμανίας, έγραψε, «καταφέρνουν να παραμένουν αντισυστημικό κόμμα!» Και λίγο παρακάτω, στην ίδια παράγραφο, γράφει ότι «αναγνωρίζονται ως κόμμα αστικό, δεσμικό, που εμπνέει εμπιστοσύνη!»

Εμείς, βέβαια, ξέρουμε ότι οι γερμανοί Πράσινοι συγκυβέρνησαν με τους Σοσιαλδημοκράτες και διακρίθηκαν ιδιαίτερα για το φανατισμό τους στον πόλεμο κατά της Σερβίας, τον οποίο από γερμανικής πλευράς διηγήθηκε ο εκλεκτός τους και υπουργός Εξωτερικών Γιάκα Φίσερ, όπως επίσης και για την προώθηση της αντεργατικής, σαρωτικής για τα εργατικά δικαιώματα «Ατζέντας 2010». Τώρα, δηλώνουν διατεθειμένοι να συγκυβερνήσουν και με τους Χριστιανοδημοκράτες της Μέρκελ.

■ Ποιον πάνε να κοροϊδέψουν;

Ανακοίνωση εξέδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ απ' αφορμή κάποιες αγροτικές κινητοποιήσεις, στην οποία μεταξύ άλλων γράφει και τα εξής προκλητικά: «Τώρα είναι η ώρα της ανατροπής για να ανοίξει ο δρόμος της ανασυγκρότησης του πρωτογενή τομέα και της ανόρδωσης της υπαίθρου σε όφελος των κοινωνικών αναγκών, για να ανοίξει ο δρόμος της ελπίδας, της αξιοπρέπειας, της αλληλεγγύης και της κοινωνικής δικαιοσύνης».

Γιατί προκλητικά; Γιατί είναι η ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) της Ευρωπένωσης που ξεκλήρισε τη φωτηγή αγροτικά. Και ο ΣΥΡΙΖΑ πίνει νερό στο όνομα της ΕΕ και του ευρώ.

■ Συριζο-έρωτες

«Εδώ υπάρχει ένας έρωτας μεγάλος», όπως δια τραγουδούσε και ο βάρδος της παραλιακής. Για τον ΣΥΡΙΖΑ με το ίδρυμα Λάτση λέμε. Προσέξτε δημοσίευμα στην ηλεκτρονική έκδοση της «Άσυγάλας», την περασμένη Τετάρτη. Τίτλος: «Νέα ελληνική επιχειρηματικότητα για νέα εδική αυτοπεοίδηση». Από κάτω μια ευμεγέθης φωτογραφία της Μαριάννας Λάτση στο βήμα του «Κοινωφελούς Ιδρύματος Ιωάννη Σ. Λάτση». Και στη συνέχεια ένα διδυμοβικό ρεπορτάζ, μέσω του οποίου το συριζικό [και όχι μόνον] αναγνωστικό κοινό πληροφορείται ότι «επιχειρηματικό - και όχι μόνο - ενδιαφέρον παρουσίασε η ομιλία της Μαριάννας Λάτση στη χθεσινή εκδήλωση στο "Παλλάς Αθηνών" [έδρα του Κοινωφελούς Ιδρύματος Ιωάννη Σ. Λάτση], όπου υπογράμμισε και την ανάγκη συμβολής της νέας ελληνικής επιχειρηματικότητας στη διαμόρφωση μιας νέας εδικής αυτοπεοίδησης». Ακολουθούν όλες οι παπάρες που είπε η Λάτση, παρουσιασμένες με ιδιαίτερα δετικό τρόπο και χωρίς καμιά κριτική και η αναφορά στους παρασταδέντες πολιτικούς, μεταξύ των οποίων και ο βουλευτής Μητρόπουλος του ΣΥΡΙΖΑ.

Παιχνίδια με το εκλογικό σύστημα

Mόλις στις 20 Νοέμβρη, παρουσιάζοντας τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για την πανελλαδική του συνδιάσκεψη, ο Τσίπρας απέρριπτε κάθε συζήτηση για απλή αναλογική αυτή την περίοδο, με το επιχείρημα ότι «αυτό που προέχει τούτη την ώρα είναι να σταματήσουμε την καταστροφή και να οργανώσουμε την ανατροπή», ώστε η χώρα «να οδηγηθεί σε εκλογές από τις οποίες θα προκύψει μια σαφής κονδυλωτική πλειοψηφία, μια κυβέρνηση όπως λέμε στη στήλη της Καταταγής, των εργαζόμενων, του λαού, με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, η οποία θα έχει και τη δυνατότητα να προχωρήσει σε πολύ σημαντικές θεσμικές αλλαγές, για το πολιτικό σύστημα, για τις δομές του, θεσμικές αλλαγές που αφορούν όχι μόνο το εκλογικό σύστημα που πρέπει να αλλάξει και θα το αλλάξουμε».

Μετά από ένα εικοσαήμερο φιλολογίας περί την απλή αναλογική, τροφοδοτούμενης πό-

τε από τη ΔΗΜΑΡ, πότε από το ΠΑΣΟΚ και πότε από διαρροές του μεγάρου Μαξίμου, στον ΣΥΡΙΖΑ κατέλαβον ότι θα έχουν πολιτικό κόστος, γι' αυτό και γύρισαν την πλάκα. Ο ίδιος ο Τσίπρας δήλωσε στην προερχόμενη βδομάδα ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταθέσει δική του πρόταση νόμου.

Πολιτικό παιχνίδι γίνεται, όπως καταλαβαίνετε. Ο μεν ΣΥΡΙΖΑ λιγούρευεται όσο τίποτ' άλλο το μπόνους των 50 εδρών, ο δε Σαμαράς (με τη βοήθεια του Βενιζέλου, όπως λένε δημοσιεύματα του αστικού Τύπου) ψάχνει ένα καλπονοθετικό σύστημα που θα βοηθάει μεν τους εταίρους του να διασωθούν πολιτικά, ταυτόχρονα όμως θα κόβει κάθε προοπτική εξουσίας από τον ΣΥΡΙΖΑ. Σ' αυτή τη γενική γραμμή θα παίχτει το παιχνίδι και από τις δυο πλευρές.

Είσαι άνθρωπος; Είναι κακούργημα!

Για την υπόθεση του Πέτρου Καπετανόπουλου έχουμε ξαναγράψει στο παρελθόν. Ακουσε φασαρία, κατέβηκε από το σπίτι του και βρήκε ένα μετανάστη ριγμένο ανάσκελα στο δρόμο, με 4-5 μπάτσους γύρω του κι έναν απ' αυτούς να τον πατάει σαδιστικά στην κοιλιά. «Γιατί τον πατάτε, αφού τον έχετε συλλάβει;» ρώτησε. Κι ενώ ο ένας μπάτσος τράβηξε το πόδι του, ένας άλλος φώναξε «δεν ήταν αυτό πάτημα, αυτό είναι!» και στριφρόγυρισε τη μπότα πάνω στον κρατούμενο.

Ο μετανάστης είχε κλέψει την τσάντα καποιας κοπελας, όπως ομολόγησε. «Ημουν πεινασμένος» δήλωσε και ο δικαστικός αρχές δεν τον προφυλάκισαν. Ο Π. Καπετανόπουλος, όμως, που τόλμησε να συμπεριφερθεί ανθρώπινα, τούλιχτης σε μια κόλλα χαρτί από τους μπάτσους και κατηγορείται όχι μόνο για σοβαρά πλημμελήματα (αντίσταση, απόπειρα ελευθέρωσης κρατούμενου, ψευδή ανωμοτική απάθεση), αλλά και για το κακούργημα της απλής συνέργειας σε ληστεία! Ναι, καλά διαβάζετε, τον κατηγορούν ως συνεργό του μετανάστη, όταν η ίδια η παθούσα κατέθεσε ότι δεν υπήρχε δεύτερο άτομο, όταν ο ίδιος κατέβηκε με βερμούδα και σαγιονάρες από το σπίτι του.

Ο εφιάλτης, όμως, για τον Π. Καπετανόπουλο γίνεται χειρότερος, καθώς είναι δημόσιος υπαλλήλος και σύμφωνα με το τελευταίο νομοθέτημα του Μανιτάκη και μόνο η παραπομπή του για κακούργημα συνεπάγεται αυτοδικαίως τη θέση του σε προσωρινή αργία (στέρηση αποδοχών που αποτελούν τη μόνη βιοποριστική πηγή της οικογένειάς του) μέχρι την αμετάκλητη εκδίκαση της υπόθεσής του.

Την επόμενη Πέμπτη, 20 Δεκέμβρη, στις 1:00, στην ΕΣΗΕΑ, θα δοθεί συνέντευξη Τύπου με θέμα την άμεση απόσυρση όλων των κατηγοριών από τον Π. Καπετανόπουλο.

Αναβαθμίζεται η αντιπολίτευση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4 που προκαλεί φόβους ότι θα αρνηθεί να αποδεχτεί και την πολιτική εξουσία που θα διαδεχτεί το καθεστώς Ασαντ και ότι θα συνεχίσει τον πόλεμο για τη δημιουργία ισλαμικού κράτους. Οι μαχητές του είναι οι καλύτερα οπλισμένοι, εκπαιδευμένοι και πειθαρχημένοι ανάμεσα στους αντάρτες. Οι πιο αποτελεσματικοί και θαρραλέοι, που δίνουν στην πληρεστηρά την πρώτη γραμμή σε πολύ επιτάχυνση, είναι οι αποδειχθείσεις από τη στρατιωτική προστασία της Συρίας, που έχει προκαλέσει η αμερικανική απόφαση. Λίγες ώρες μετά την ανακοίνωση του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών, 29 αντάρτικα τάγματα υπέγραψαν ένα κείμενο συμπαράστασης στο Al Nusra, αρ

KONTRA

Είμαστε σήγουροι ότι και ο τίτλος Εακόμη αυτού του άρθρου θα παραξένεψε πολλούς. Άλλοι θα αναρωτηθούν: μα τι μας λέει τώρα η «Κόντρα», όταν κανένα από τα κόμματα της αντιπολίτευσης ή η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ δεν έθεσε τέτοιο ζήτημα.

Μη βιαστείτε να βγάλετε συμπεράσματα. Διαβάστε αυτά που ακολουθούν και θα μας δικαιώσετε. Θα καταλάβετε ότι κάποιοι κρύβουν την αλήθεια και αυτό δεν το κάνουν τυχαία.

Στις 28 Ιουνίου του 1952, το ΔΣ του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας κύρωσε την 102 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας (ΔΣΕ) με τίτλο «Περί ελαχίστων ορίων της κοινωνικής ασφάλειας». Το άρθρο 26 αυτής της σύμβασης καθορίζει ως ανώτατο όριο ηλικιάς συνταξιοδότησης τα 65 χρόνια. Ιδού τι αναφέρει ακριβώς:

«1. Η ασφαλιστική προστασία παρέχεται από της συμπληρώσεως καθορισμένου ορίου ηλικίας και πέραν.

2. Η τοιαύτη ηλικία δεν δύναται να καθοριστεί μείζων των 65. Δύναται όμως αι αρμόδιαι αρχαί να καθορίσουν ηλικίαν, λαμβανομένης υπ' όψιν της ικανότητας προς εργασίαν των ηλικιωμένων προσώπων εις την περί ης πρόκειται χώραν».

Ο κανόνας, λοιπόν, είναι ότι απαγορεύεται να οριστούν γενικά δρια ηλικιάς πάνω από τα 65, ενώ η εξαρεση που εισάγεται με το τελευτού ο εδάφιο της παραγράφου 2 αφορά μόνο περιπτώσεις ηλικιωμένων που είναι ικανοί για εργασία. Τέτοιες περιπτώσεις εξαίρεσης υπήρχαν και στην μέχρι τώρα ασφαλιστική νομοθεσία, όπως π.χ. οι καθηγητές των ΑΕΙ και κάποιες άλλες που καταργήθηκαν πρόσφατα. Όλες ήταν εξαιρέσεις στις οποίες οι ηλικιωμέν-

■ Αύξηση του ορίου ηλικίας από τα 65 στα 67

Απαγορεύεται από το Σύνταγμα και την 102 ΔΣΕ

νοι ασφαλισμένοι εντάσσονταν εθελοντικά, με στόχο ν' αυξήσουν λίγο τη χαμηλή (ιδιαίτερα σε σχέση με τα χρόνια δουλειάς) σύνταξή τους. Μ' άλλα λόγια, η παράταση του ασφαλιστικού βίου πέραν των 65 χρόνων ήταν εθελοντική και αφορούσε στην πράξη ένα μικρό κομμάτι του συνόλου των εργαζόμενων.

Ολές οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ δεν τολμούσαν να στραφούν κατά της 102 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας και κατά του άρθρου 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, που αναφέρει: «Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαιου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου».

Από τη στιγμή, λοιπόν που μια Διεθνής Σύμβαση, όπως εν προκειμένω η Διεθνής Σύμβαση Εργασίας 102 του 1952, έχει ενσωματωθεί στο ελληνικό δίκαιο, υπερισχύει από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου και έχει αυξημένη συνταξιμοτική ισχύ. Δηλαδή, δεν μπορεί να καταργηθεί μονομερώς από ένα κράτος μέλος, που την έχει αποδεχτεί και την έχει ενσωματώσει στο εσωτερικό του δίκαιο. Η 102 ΔΣΕ κυρώθηκε με το νόμο 3251/1955 (ΦΕΚ 140Α) και επικυρώθηκε το 1984 με

το νόμο 1426/1984 (ΦΕΚ 32Α), που έχει τίτλο: «Για την κύρωση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη».

Με το πρώτο άρθρο του νόμου 1426/1984 «κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης που υπογράφτηκε στο Τορίνο της Ιταλίας στις 18 Οκτωβρίου 1961». Επομένως, και ο λεγόμενος Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης με την κύρωση του απέκτησε αυξημένη συνταξιμοτική ισχύ, ενώ μέσω αυτού επικυρώθηκε για δεύτερη φορά η αυξημένη συνταξιμοτική ισχύς της 102 ΔΣΕ. Η επικύρωση της ισχύος της 102 ΔΣΕ γίνεται μέσω του άρθρου 12 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη. Παρά την επί εικοσαετία καθυστέρηση της επικύρωσης, μ' αυτή παραμένει σε ισχύ το άρθρο 26 της 102 ΔΣΕ, σύμφωνα με το οποίο η γενική και υποχρεωτική αύξηση του ορίου ηλικίας για συνταξιοδότηση από τα 65 στα 67 χρόνια είναι παρανόμη.

Την άποψη ότι η γενική αύξηση του ορίου ηλικίας από τα 65 στα 67, που επιβλήθηκε πρόσφατα με το νόμο 4093/2012 (πολυνομοσχέδιο-εφιάλτης για το Μεσοπρόθεσμο 2013-2016), είναι παράνομη, αντισυνταξιμοτική (προσκρούει στο άρθρο 28 του Συντάγματος) και αντίθετη με την 102 ΔΣΕ δεν την υποστηρίζουμε μόνον εμείς. Ο ειδικός στα κοινωνικοασφαλιστικά ζητήματα και συγγραφέας πολλών βι-

βλίων Γ. Ψηλός (παραμένει ακόμη ενεργός, παρά το προχωρημένο της ηλικίας του) διατύπωνε την ίδια άποψη προ ενδεκαετίας. Σε άρθρο του στην «Καθημερινή», στις 20 Μάη του 2001, ο Γ. Ψηλός έγραφε μεταξύ των άλλων:

«Διαχέονται κατά καιρούς πληροφορίες, οι περισσότερες δημοσιογραφικής προέλευσης, περί αυξήσεως του ανωτάτου ορίου ηλικίας για σύνταξη, που ισχύει σήμερα των 65 ετών (για τις γυναίκες "παλαιείς" ασφαλισμένες είναι 60 ετών), στο 67. Για το προκείμενο θέμα, το όριο ηλικίας των 65 δεν είναι εύκολα υπερβατό, γιατί προστατεύεται από την 102/1952/ΔΣΕ "περί ελαχίστων ορίων της κοινωνικής ασφάλειας" (...) Η ΔΣΕ κυρώθηκε από τη χώρα μας με τον 3251/55 και αποτελεί εσωτερικό δίκαιο αυξημένης τυπικής ισχύος κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος. Η δέσμευση αυτή ως προς το όριο ηλικίας επιβεβαιώθηκε και με τον ευρωπαϊκό κοινωνικό χάρτη, άρθρο 12, που κύρωσε η Ελλάδα με το ν. 1426/84».

Ενώ, λοιπόν, τα πρόγματα είναι πεντακάθαρα, ενώ έχουμε ευθεία παραβίαση μιας Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας, που έχει κυρωθεί και επικυρωθεί και αποτελεί νόμο αυξημένης συνταξιμοτικής ισχύος στο ελληνικό εσωτερικό δίκαιο, επικρατεί μούγκα στη στρούγκα.

Το Διεθνές Γραφείο Εργασίας,

που είναι αρμόδιο για την τήρηση των Διεθνών Συμβάσεων Εργασίας από τα κράτη που τις κυρώνουν, κάνει το κορίδιο και δεν ανακινεί ζήτημα απόλυτης καταστροφής από την ελληνική κυβέρνηση του άρθρου 26 της 102 ΔΣΕ. Προφανώς κάνει πλάτες στην ελληνική κυβέρνηση (και την τρόικα), γιατί την ίδια στάση πήρος και στις περιπτώσεις ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ, που έχουν αυξήσει εδώ και καιρό το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης στα 67.

Η αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, που δεν χάνει ευκαιρία να διαφραγμίζει τις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας και τη δράση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, επίσης σωπά ένοχα, ενώ γνωρίζει πολύ καλά ότι όχι απλώς παραβιάζεται η 102 ΔΣΕ, αλλά ουσιαστικά καταργείται πραξικοπηματικά και στα μουλωχάτα μια από τις βασικές της διατάξεις.

Τα αντιπολιτευόμενα αστικά κόμματα σωπούν, επίσης, ενώ γνωρίζουν ότι παραβιάζεται η 102 ΔΣΕ. Για παράδειγμα, ο ΣΥΡΙΖΑ, ενώ έθεσε ζήτημα παραβίασης του αυτοδιοίκητου στην περίπτωση των υπαλλήλων της βουλής (άρθρο 65, παρ. 6 του Συντάγματος), εν προκειμένω σωπά. Περιττεύει να σημειώσουμε ότι αυτό το «μεγάλο, φιλολαϊκό και φιλεργατικό κόμμα», που «έιναι έτοιμο να κυβερνήσει και να σώσει το λαό και τη χώρα», δεν μπορεί να επικαλεστεί ως δικαιολογία ότι δεν γνωρίζει πως παραβιάστηκε η 102 ΔΣΕ και το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος.

Εδώ και τώρα, πρέπει να καταργήσουν οι διατάξεις του αντιλαϊκού αντεργατικού νόμου 4093/2012, με τις οποίες αυξάνεται το όριο ηλικίας από 65 στα 67 χρόνια (και όχι μόνον αυτές).

Γεράσιμος Λιόντος

Εφιάλτης θα είναι το φορολογικό

Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Πέμπτη βράδυ), το φορολογικό νομοσχέδιο δεν έχει κατατεθεί στη Βουλή, μολονότι κάποιες πληροφορίες το έφεραν να κατατίθεται Πέμπτη και όχι Παρασκευή, όπως αρχικά είχε ανακοινώσει ο Στουρνάρας. Και να κατετίθετο, όμως, δύσκολα θα προλαβαίνουμε να το μελετήσουμε, έστω και βιαστικά και να κάνουμε μια στοιχειώδη ανάλυση του. Επειδή η φιλολογία του τελευταίου δεκαήμερου κυριαρχήθηκε από τις αναφορές για το φορολογικό και το γνωστό θέατρο των εταίρων της συγκυβέρνησης που υποτίθεται ότι «έδιναν μάχη» (με ποιον; με τον εαυτό τους); θέατρο στο οποίο αναφερθήκαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», μένουμε στις βασικές πολιτικές επισημάνσεις, αφήνοντας για το επόμενο φύλλο την τεχνική ανάλυση, όταν θα

έχουμε μελετήσει το νομοσχέδιο όπως θα κατατεθεί στη Βουλή.

Το παζάρι ανάμεσα στους εταίρους της συγκυβέρνησης μικρή σημασία είχε. Η τελική έγκριση έπρεπε να δοθεί από την τρόικα, γι' αυτό και ο Στουρνάρας πήρε μαζί του το νομοσχέδιο στις Βρυξέλλες, το συζήτησε με την τρόικα την Τετάρτη, άλλαξε προφανώς ό,τι του υποδέχτηκε και έτσι την Πέμπτη δόθηκε από το Ευρογρουπ η έγκριση για την εκταμίευση της δόσης, προϋπόθεση της οποίας ήταν και η έγκριση του φορ

«Αγανάκτησαν» ξαφνικά οι βουλευτές και μαζί τους ο εαμός των μιντιακών παπαγάλων: ο διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος Γ. Προβόπουλος, παρουσιάζοντας την Ενδιάμεση Εκθεση για τη Νομισματική Πολιτική του 2012 στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, υποστήριξε ότι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπέζων δεν πρόκειται να οδηγήσει ευθύγραμμα σε αύξηση της ρευστότητας στην αγορά.

Γιατί, όμως, «αγανάκτησαν» οι βουλευτές και τα βαλαν με τον Προβόπουλο; Γιατί τους χάλασε την αραία σούπα που τόσες μέρες τώρα σερβίρουν ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος, ο Κουβέλης, ο Στουρνάρας. Όλοι αυτοί που υποστηρίζουν πως πλέον «αρχίζει η ανάπτυξη». Μόλις έρθουν τα δισεκατομμύρια της δόσης, θα πλημμυρίσει η αγορά από χρήμα, θ' αρχίσουν τα εργοστάσια να παράγουν, τα μαγαζιά να γεμίζουν τα ράφια τους, τα μηχανήματα να φτιάχνουν οδικούς άξονες και πάει λέγοντας. Και μάλιστα, ο Προβόπουλος τους χάλασε τη σούπα μια μέρα πριν τηρθεί η τελική απόφαση για τη δύση από το Eurogroup και το ΔΝΤ, μετά και την ολοκλήρωση της διαδικασίας επαναγράφας μέρους του χρέους. Με όσα είπε θόλωσε τους πανηγυρισμούς που ετοιμάζουν τα επιτελεία του τρίο ξεφτίλα της συγκυβέρνησης. Γ' αυτό και ενοχλήθηκαν οι βουλευτές.

Και όμως, μέρες πριν τον Προβόπουλο, τα ίδια πράγματα είχε πει ο πρόεδρος του ΣΕΒ και μάλιστα αμέσως μετά τη συνεδρίαση του Eurogroup στις 27 Νοέμβρη. Είπε συγκεκριμένα ο Δ. Δασκαλόπουλος: «Είναι ουτοπία να περιμένουμε πως οι δόσεις των δανεικών θα φέρουν την πολυπόθητη ανάπτυξη. Είναι ουτοπία να νομίζουμε ότι η επανακεφαλαιοποίηση των τραπέζων θα σημάνει ρευστότητα στην αγορά. Απλά θα καλύπτει τις ζημιές από το PSI και τις δικές τους αισιόδοξες εκτιμήσεις του ρίσκου. **Η πίεση, εξόλου, για την απορρόφηση των εκδόσεων των εντόκων γραμματίων του δημοσίου θα στεγνώσει ακόμη περισσότερο από κεφάλαια της επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά.** Είναι ουτοπία να πιστεύουμε ότι η πληρωμή των χρωστούμενων του δημοσίου θα συνεισφέρει στην ανάκαμψη. Η σταδιακή μάλιστα, κάλυψη των υποχρεώσεων του κράτους προς τον ιδιωτικό τομέα αφορά σε μεγάλο βαθμό συγκεκριμένους και λίγους τομείς της οικονομίας, που δεν έχουν τη δυνατότητα να ηγηθούν μίας αναπτυξιακής προσπάθειας».

Αυτά, όμως, πέρασαν στο ντούκου. Πνίγηκαν μέσα στους πανηγυρισμούς για τη νέα «εθνική νίκη». Μέχρι που ήρθε ο Προβόπουλος και επανέλαβε τα ίδια, με λιγότερη οξύτητα στην έκφραση, αλλά με την ίδια σαφήνεια. Είπε ο διοικητής της ΤΤΕ: «Μετά την ανακεφαλαιοποίηση θα υπάρχει μια μεγάλη ανάσταση σε ρευστότητας. Οχι όμως μέσω της χρηματοδότησης. Από το γεγονός ότι θα υπάρξει καλύτερη εικόνα για τις τραπέζες στα μάτια των καταθετών, **ελπίζω πως θα επανακάμψουν οι καταθέσεις. Και όντας καλά κεφαλαιοποιημένες και πιο ισχυρές, οι τραπέζες θα καταφέρουν να επαναπροσεγγίσουν τις διεθνείς.**

Ο Προβόπουλος «παγώνει» την αναπτυξιολογία

αγορές κεφαλαίου, λήγολγο, σταδιακά».

Ας αποκωδικοποιήσουμε τις δηλώσεις του διοικητή της ΤΤΕ, γιατί πολλή παραπληροφόρηση έχει πέσει από Σαμαρά, Στουρνάρα και σία. Το πρώτο που λέει ο Προβόπουλος, διαψεύδοντας ευθέως τον Στουρνάρα που έλεγε ότι όλη η ρευστότητα της «δόσης» θα πέσει στην αγορά, είναι πως τα χρήματα της ανακεφαλαιοποίησης δεν έχουν καμιά σχέση με τη ρευστότητα, δηλαδή με τα δάνεια που χορηγούν οι τράπεζες σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά. Τα χρήματα της ανακεφαλαιοποίησης θα χρησιμοποιηθούν για να κλείσουν οι τράπεζες τις «μαύρες τρύπες» τους, ενώ **η αύξηση του δανεισμού στην εσωτερική αγορά συνορτάπται αποκλειστικά με το σύνολο των καταθέσεων που θα έχουν στη διάθεσή τους οι τράπεζες.**

Ο Προβόπουλος εκφράζει μια ευχή. Ελπίζει, όπως χαρακτηριστικά είπε, ότι οι ελληνικές τράπεζες θα γίνουν ελκυστικές, θα προσελκύσουν καταθέτες και με την αύξηση των καταθέσεων θα μπορέσουν ν' αυξήσουν και τη ρευστότητα που οι ίδιες θα χορηγήσουν στην αγορά.

Αυτό είναι ένα σχήμα που στηρίζεται όχι σε αυστηρά υπολογισμένες υποθέσεις εργασίας, αλλά σε ευχολόγια που υπηρετούν πολιτικές σκοπιμότητες. Απλά, ο Στουρνάρας και το τρίο ξεφτίλα της συγκυβέρνησης ξεσαλώνουν και φλομώνουν τον ελληνικό λαό με ψέματα για την ανάπτυξη που θα ξεκινήσει ορμητικά από το 2013, ενώ ο Προβόπουλος εμφανίζεται συγκρατημένος και μιλά για «λήγο-λήγο, σταδιακά». Τι θα γίνει, όμως, «λήγο-λήγο, σταδιακά»; Θα καταφέρουν οι τράπεζες «να επαναπροσεγγίσουν τις διεθνείς αγορές κεφαλαίου». Δηλαδή, για να μπορέσουν οι τράπεζες να «ανοιχτούν» σε χορήγηση δανείων, θα πρέπει να μπορέσουν να δανειστούν οι ίδιες από τη διατραπέζικη αγορά, δυνατότητα την οποία θα αποκτήσουν σε κάποιο απροσδιόριστο μέλλον, «λήγο-λήγο, σταδιακά», όπως λέει ο Προβόπουλος.

Απ' αυτό το θεωρητικό σχήμα, όμως, λείπει η βασικότερη υπόθεση. Σε ποια αγορά θα δώσουν δάνεια οι τράπεζες, αν υποθέσουμε ότι έχουν εξασφαλίσει οι ίδιες ρευστότητα, δηλαδή καταθέσεις και δυνατότητα δανεισμού από τη διατραπέζικη αγορά; Σε άρθρο μας στο φύλλο της 24ης Νοέμβρη γράφαμε: «Τι του λείπει του φωριάρη, φρύντα με μαργαριτάρι. Το πρόβλημα του ελληνικού καπιταλισμού είναι η ύφεση και η ύφεση δεν είναι αποτέλε-

το ρίσκο. Προτιμούν τη σύγχρονη κερδοσκοπία, ακόμη κι αν αυτή έχει μικρότερες αποδόσεις. Και δυνατότητα σύγουρης κερδοσκοπίας έχουν, καθώς ο βραχυχρόνιος δανεισμός (έντοκα γραμμάτια) του ελληνικού κράτους παραμένει γύρω στα 20 δισ. ευρώ. Αυτό ακριβώς είχε κατά νου ο Δασκαλόπουλος, όταν έλεγε ότι «η πίεση για την απορρόφηση των εκδόσεων των εντόκων γραμματίων του δημοσίου θα στεγνώσει ακόμη περισσότερο από κεφάλαια της επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά».

Για όσους αμφιβάλλουν, για όσους σκέφτονται ότι ενδεχομένως να υπάρξει μια ανάσταση, για όσους παραγνωρίζουν το γεγονός ότι μια οικονομία σαν την ελληνική κινείται σχεδόν αποκλειστικά από την εσωτερική ζήτηση, η οποία εξαρτάται από την καταναλωτική δυνατότητας του ελληνικού λαού. Οι δουλειές πέφτουν, οι επιχειρήσεις δεν επενδύουν, οι τράπεζες δεν δανείζουν με ρίσκο». Σ' αυτό βρίσκεται η καρδιά του ζητήματος. Για τα νοικοκυριά δεν το συζητάμε καν. Σιγά μη δανείσουν οι τράπεζες ανθρώπους που δεν έχουν «πού την κεφαλήν κλίναι». Η εποχή του υπερδανεισμού, η εποχή που σε παρακαλούσαν, πάρει δάνειο για σπίτι, αυτοκίνητο, διακοπές, πάρει την τάδε κάρτα, πάρει και την δεύτερη, παρήλθαν. Τώρα δεν πρόκειται να δανείσουν ούτε τον δημόσιο υπάλληλο, ούτε τον πολιτικό μηχανικό, γιατί ο μεν πρώτος έχει δει το στάνταρ εισόδημά του να συρρικνώνεται, ενώ πρέπει να συντηρήσει και τα άνεργα μελή της οικογένειάς του, ενώ ο δεύτερος έχει να δει δουλειά από το 2010 και θ' αργήσει πολύ να ξαναδεί, καθώς η οικοδομική δραστηριότητα θ' αργήσει πάρα πολύ να ανακάμψει.

Πρέπει να συντηρήσεις την επανεκκίνηση των έργων κατασκευής των μεγάλων οικιών αξόνων. «Με την καταρχήν συμφωνία που σήμερα ανακοινώνουμε», είπε ο Χατζηδάκης, «ουσιαστικά τα έργα μπαίνουν σε μια καινούργια βάση και μπορούν να προχωρήσουν υπό την προϋπόθεση φυσικά όπι θα υπάρξει και τελική συμφωνία με τις τραπέζες». Στη συνέχεια, χαρακτήρισε «ακανθώδεις» τις διαπραγματεύσεις με τις τραπέζες, που θ' ακολουθήσουν,

και «σαφώς πιο δύσκολη» την προοπτική να ξαναμπούν στη χρηματοδότηση οι ξένες τράπεζες, διότι –όπως αναφέρεται στο ενημερωτικό σημείωμα του υπουργείου Ανάπτυξης – «*συνέπεια της παγκόσμιας κρίσης είναι η αποχώρηση πολλών Τραπέζων γενικότερα από την δραστηριότητα χρηματοδότησης έργων υποδομής*». Αποτέλεσμα είναι να ενδιαφέρονται πλέον μόνο για την επανάκτηση των ήδη εκταμιευμένων κεφαλαίων και καθόλου για περαιτέρω ανάληψη κινδύνου (...). Σε κάθε περίπτωση το κενό χρηματοδότησης που διαφαίνεται ότι μπορεί να δημιουργηθεί λόγω της κρίσης, θα προσπαθήσουμε να καλυφθεί μέσω του ΕΣΠΑ με την απορρόφηση όσων δυνατόν μεγαλύτερου ποσοστού». Οταν, λοιπόν, παρουσιάζονται τόσο μεγάλες δυσκολίες για τη χρηματοδότηση έργων, στα οποία δε συμμετέχουν μόνο οι μεγάλες ελληνικές κατασκευαστικές, αλλά και μονοπωλιακοί κολοσσοί όπως η γερμανική Hoechst και η γαλλική Vinci, καταλαβαίνετε τι πρόκειται να ισχύσει για μικρομεσαίες καπιταλιστικές επιχειρήσεις και νοικοκυριά.

Βέβαια, υπάρχει πάντοτε η προοπτική να γίνουν επενδύσεις από ευρωπαϊκά μονοπώλια, γερμανικά και άλλα, στις Ειδικές Οικονομικές Ζώνες που έχουν ως στόχο να δημιουργήσουν στην ελληνική νεοαποικία. Τέτοιες επενδύσεις θα έχουν καθαρά εξαγωγικό προσανατολισμό και έχουν ως προϋπόθεση την «κινεζοποίηση» της ελληνικής εργαστικής τάξης. Κάποια εργατικά χέρια θα βρουν δουλειά, αλλά με αισιοδικές αμοιβές και όρους εργασίας. Οι οικονομικοί δείκτες μπορεί ν' αρχίσουν να ευημερούν, αλλά ο εργαζόμενος

■ Με διαδικασίες fast-track το λουκέτο στα ΑΕΙ

Fast-track διαδικασίες ακολουθεί το υπουργείο Παιδείας, ώστε ως το Φεβρουάριο να έχουν συρρικνωθεί τα ΑΕΙ-ΤΕΙ σε ποσοστό 30%, με συγχωνεύεις-καταργήσεις τμημάτων, σχολών, οικόμη και ολόκληρων ΑΕΙ και να δοθεί στους υποψήφιους των πτανελλαδικών εξετάσεων το νέο μηχανογραφικό.

Απόδειξη των «ακαδημαϊκών κριτηρίων», βάσει των οποίων θα μπει το λουκέτο είναι και η ανάθεση σε εταιρία (επ' αμοιβή φυσικά) «της αποτύπωσης του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας».

Αυτοί που σκόρπισαν όλα τα προηγούμενα χρόνια τμήματα και σχολές ανά την επικράτεια [πολλές φορές με ακαθόριστο επιστημονικό και γνωστικό περιεχόμενο ή με αντικείμενο (κυρίως τα τμήματα ΤΕΙ) που επικαλύπτεται από άλλο αντίστοιχο τμήμα Πανεπιστημίου], με τις πιλάτες πτανεπιστηματικών διοικήσεων και τοπικών αρχών, που προκάλεσε την υποβάθμιση στην ουσία των πτανεπιστηματικών σπουδών, επειδή έτσι υπηρετούνταν οι ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς για φθηνό και μερικοποιημένο επιστημονικό και εργατικό δυναμικό, τώρα παριστάνουν τους πολέμιους αυτής της ταχτικής. Γιατί έτσι επιτάσσει σήμερα ο πελεκυς της μνημονιακής πολιτικής, που επιβάλλει άγρια περικοπή δαπανών.

Αυτή είναι και η μοναδική τους ένονα και όχι βέβαια ο «εξορθολογισμός» της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με γνώμονα τα «ακαδημαϊκά κριτήρια». Άλλωστε ποτέ δεν παραιτήθηκαν από την ιδέα, αλλά και την πολιτική πρακτική να στηρίζουν μια εκπαίδευση, που κάθε μέρα, κάθε στιγμή σημειεύει τον άνθρωπο της μερικής δεξιότητας, τον φθηνό, χειραγωγήσιμο, υποτογμένο εργαζόμενο. Εξ ου και οι νόμοι Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου που επιβάλλουν το πτανεπιστήμιο-επιχείρηση και οι πρόσφατες ρυθμίσεις (νέο μεσοπρόθεσμο-εφιάλτης και πράξη νομοθετικού περιεχομένου), που αναγρεύουν τα κολλέγια σε πτανεπιστήμια.

Σε ρόλο επαίτη πολλές πτανεπιστηματικές διοικήσεις εκλιπαρούν τον Αρβανιτόπουλο να μην «πιάσει η φάκω» το δικό τους ίδρυμα. Μάλιστα, έχουν μπει και πάλι στο αισχρό μπακαλίστικο «τρυπάκι» να προτείνουν μείωση του αριθμού εισακτέων (ενώ τόχιμον ο Αρβανιτόπουλος βεβαιώνει ότι δεν πρόκειται να υπάρξει τέτοια). Συντάσσονται δηλαδή με το περαιτέρω χτύπημα της τάσης και του πόθου της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πτανεπιστηματική μόρφωση, αντί σαν πτανεπιστηματικού δάσκαλοι να απαιτήσουν μόρφωση για όλους, σε ένα δημόσιο δωρεάν Πανεπιστήμιο.

■ Εμπρός στο δρόμο της Διαμαντοπούλου

Η διοίκηση του ΑΠΘ, μετά την εκλογή Συμβουλίου διοίκησης, το κάλεσμα στους μπάτσους να εισβάλουν στο Πανεπιστήμιο για να σπάσουν την κατάληψη των εργολαβικών υπολλήλων, «τρέχει με χλιαρά» για να εφαρμόσει πλευρές του νόμου Διαμαντοπούλου (νόμος 4009/2011), που προσδιάζουν στο πτανεπιστήμιο-επιχείρηση.

Καθιερώνει, λοιπόν, τις «ανταποδοτικές» υποτροφίες, σύμφωνα με το άρθρο 54 του Ν.4009 («Τα ιδρύματα χορηγούν σε φοιτητές τους βραβεία και υποτροφίες, με κριτήριο την επιδόση τους στις σπουδές και την απομική ή την οικογενειακή οικονομική τους κατάσταση. Οι ειδικότεροι όροι καθορίζονται από τον Οργανισμό του ιδρύματος. 2. Σε φοιτητές πρώτου και δεύτερου κύκλου σπουδών μπορούν να παρέχονται από τα ιδρύματα στα οποία φοιτούν, ανταποδοτικές υποτροφίες με υποχρέωση, εκ μέρους των φοιτητών, να προσφέρουν εργασία με μερική απασχόληση, μέχρι σαράντα ώρες μηνιαίως σε υπηρεσίες του ιδρύματος»).

Με αντιμισθία το φοιβερό ποσό των οκτώ ευρώ ανά ώρα (μέγιστο ύψος τα 320 ευρώ το μήνα, αφού οι ώρες δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις σαράντα, για χρονικό διάστημα έξι μηνών - Φεβρουάριος, Μάρτιος, Απρίλιος, Μάιος, Οκτώβριος, Νοέμβριος 2013), το ΑΠΘ εξασφαλίζει φθηνό προσωπικό για την εκπαίδευση και ερευνητική δραστηριότητα του ιδρύματος. Τα κριτήρια επιλογής των «τυχερών» είναι η «εξαιρετική επίδοση» και το ύψος του οικογενειακού και απομικού εισόδηματος. Ανάλογες «ανταποδοτικές» υποτροφίες καθιερώνονται για τους αλλοδαπούς φοιτητές (345 ευρώ) και τους μεταπτυχιακούς φοιτητές (450 ευρώ).

Οι «ανταποδοτικές» υποτροφίες πάνε πακέτο με τη συνεχή και σταθερή αποψίλωση της φοιτητικής μέριμνας (σίτιση-στέγαση) και τη δρομολογημένη κατάργηση της δωρεάν διανομής των συγγραμμάτων.

Δίνουν ένα ξεροκόμματο σε κάποιους (που θα επιλέξουν το δρόμο της απόλυτης αφοσίωσης στα μαθήματα, μακριά από την βλαβερή ενασχόληση με το συνδικαλισμό, τους αγώνες, κ.λπ.), για ν' αρπάξουν το ψωμί και τα δικαιώματα απ' τους πολλούς.

Μαθητές-εκπαιδευτικοί σε απόγνωση ελέω «εξορθολογισμού»

Οπερίφημος «εξορθολογισμός» στα σχολεία προγραμματοποιείται μ' ένα όργιο συμπτύξεων τμημάτων που διαμαρτύρονται, απόδειξη ότι η κατεύθυνση έρχεται κεντρικά, «από ψηλά» και δεν είναι απλά ένας κακός χειρισμός κάποιας περιφερειακής διεύθυνσης, η οποία δείχνει διαίτηρο ζήλο στην άσκηση της μνημονιακής πολιτικής.

Η τακτική αυτή του υπουργείου Παιδείας και της διοικητικής ιεραρχίας έχει προκαλέσει την οργή γονιών και εκπαιδευτικών, που πραγματοποιούν συχνά, πλέον, διαμαρτυρίες έξω από τις διευθύνσεις εκπαίδευσης και καταλήψεις των γραφείων τους (π.χ. κατάληψη στη Γ' Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αθήνας από τους γονείς των σχολείων που έχουν μπει στο στόχαστρο και τους συλλόγους εκπαιδευτικών Π.Ε. Αιγάλεω, Περιστερίου, Χαϊδαρίου, Αγ.Βαρβάρας - Κορυδαλλού, «Δημήτρης Γληνών» και δυο σχολεία στο Αιγάλεω επ' αριστον κλειστά, μέχρι η Διεύθυντρια Εκπαίδευσης να πάρει πίσω την απαραδέκτη απόφαση).

Καθημερινές, πλέον, είναι οι καταγγελίες εκπαιδευτικών συλλόγων για τις αυθαιρεσίες των διευθύνσεων εκπαίδευσης που ανακαρδούν τμήματα, πλήγτοντας βάναυσα μαθητές και εκπαιδευτικούς (τους οποίους εξαποστέλλουν σε άλλα σχολεία ή και Δήμους) στη μέση περίπου της σχολικής χρονιάς. Το φαινόμενο είναι γενικευμένο και οι

διευθυντές Εκπαίδευσης συμπεριφέρονται με τρόπο ιδιαίτερα σκληρό σ' αυτούς που διαμαρτύρονται, απόδειξη ότι η κατεύθυνση έρχεται κεντρικά, «από ψηλά» και δεν είναι απλά ένας κακός χειρισμός κάποιας περιφερειακής διεύθυνσης, η οποία δείχνει διαίτηρο ζήλο στην άσκηση της μνημονιακής πολιτικής.

Η απόφαση αυτή προειδοποιεί μόνο για εξαιρετικούς λόγους με απόφαση του περιφερειακού διευθυντή εκπαίδευσης μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους.

Κοντολογίς, απαγορεύονται οι συμπτύξεις τμημάτων στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς. Διότι έχουν ανυπολόγιστο κόστος στη μαθησιακή διαδικασία και αντίκεινται σε κάθε έννοια στοιχειώδους παιδαγωγικής. Ας αφήσουμε το γεγονός ότι ανατρέπουν όλο τον οικογενειακό προγραμματισμό του εκπαιδευτικού, ο οποίος είναι συνάμα και εργαζόμενος. Ομως, το υπουργείο και οι κολοιούζοι του στα πόστα της διοικητικής ιεραρχίας γράφουν τούτη την απαγόρευση στα παλαιότερα των υποδημάτων τους. Εκείνο που τους πονάει είναι να πετσοκύψουν με κάθε τρόπο κονδύλια.

Όλα τούτα, βεβαίως είναι προεόρτια της εφαρμογής της σχετικής παραγράφου (παράγραφος Θ.2.2) του πολυνομοσχέδιου-εφιάλτη (νόμος 4093/2012), που προκύψουν κλίμα απολύτευσεων (αισχρό δημοσίευμα του «Εθνους», 9/12, για 8.500 απολύτευσεις «επίόρκων» και με «ψυχολογικά προβλήματα» εκπαιδευτικών), ενώ είναι γνωστή και η λίστα προγραφών 17.599 εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, που αποκάλυψε η «Κόντρα» (αρ. φύλλου 676).

Γιούλα Γκεσούλη

μήγου κάθε έτους και απωστόποτε πριν τον προσδιορισμό των κενών θέσεων και των λειτουργικών αναγκών καθορίζεται, με απόφαση του διευθυντή εκπαίδευσης, ο αριθμός των τμημάτων, τάξεων, κατεύθυνσεων ή άλλων ενοτήτων που θα λειτουργήσουν το επόμενο σχολικό έτος σε κάθε σχολική μονάδα της οικείας βαθμίδας. Η απόφαση αυτή μπορεί να τροποποιείται μόνο για εξαιρετικούς λόγους με απόφαση του περιφερειακού διευθυντή εκπαίδευσης, από σχολείο σε σχολείο σε όλη την επικράτεια ανεξαρτήτως βαθμίδας εκπαίδευσης και οργανικής θέσης με απόφαση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού». Οι αναγκαστικές μεταθέσεις των «υπεράριθμων» (που θα προκύψουν λόγω των συγχωνεύσεων-καταργήσεων, της αύξησης του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα και της αύξησης του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα) μεταθέσεις των «υπεράριθμων» (που θα προκύψουν λόγω των συγχωνεύσεων-καταργήσεων, της αύξησης του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα και της αύξησης του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα) μεταθέσεις των «υπεράριθμων» (που θα προκύψουν λόγω των συγχωνεύσεων-καταργήσεων, της αύξησης του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα και της αύξησης του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα) μεταθέσεις των «υπεράριθμων» (που θα προκύψουν λόγω των συγχωνεύσεων-καταργήσε

■ Νέα Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου δημοσιεύτηκε την Τετάρτη

Ο Μανιτάκης μεταξύ Χίτλερ και Ζαγοριαννάκου

Αποφασίζομεν και διατάσσομεν! Με χουντικού τύπου πράξεις διώχνουν εργαζόμενους και αποδιοργανώνουν τις υπηρεσίες!

Με το πολυνομοσχέδιο-εφετάλη για το νέο Μεσοπρόθεσμο (2013-2016) η συγκυβέρνηση των Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, με δήμιο της τον ΔΗΜΑΡίτη συνταγματόλογο Αντώνη Μανιτάκη, ανακοίνωσε προγραφές για συγκεκριμένες κατηγορίες εργαζόμενων στο δημόσιο με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ασφίστου χρόνου (ΙΔΑΧ).

Οι εργαζόμενοι ξεσηκώθηκαν. Ακόμα και πολλοί δήμαρχοι αρνήθηκαν να στελουν καταστάσεις και να υπογράψουν διαπιστωτικές πράξεις που θα θέτουν σε διαθεσιμότητα εργαζόμενους που έχουν διοριστεί νόμιμα και ασκούν κρίσιμα για τις υπηρεσίες καθήκοντα. Μηχανογραφικά κέντρα μπλοκαριστήκαν για να μη φύγουν λίστες.

Το αυτί του συνταγματολόγου Μανιτάκη, όμως, δεν ίδρωσε. Ιδεολογικά αυτοανογορεύτηκε σε Χίτλερ, υιοθετώντας τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης: αφού δεν μου στέλνετε στοιχεία ανά υπηρεσία, θα τους διώξω όλους κι ας έρθει μετά ο καθένας να αποδείξει ότι έξαιρείται από τις διατάξεις του νόμου. Πολιτικά αυτοαναγορεύτηκε σε στρατηγό Ζαγοριανάκο της αλήστου μνήμης ελληνικής χούντας: με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία καταρτίστηκε με συνοπτικές διοικοւσεις και εν ριπή οφθαλμού δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 5 Δεκέμβρη (ΦΕΚ 237Α), κατήργησε την υποχρέωση των φορέων να υπογράψουν διαπιστωτικές πράξεις για κάθε εργαζόμενο που τίθεται σε διαθεσιμότητα και θεσπίσει το δικαίωμα του υπουργείου να προχωρά μόνο του σε οριζόντιες μαζικές διαθεσιμότητες και αργίες, χρησιμοποιώντας το Μητρώο των υπαλλήλων.

Οπως ακριβώς η χούντα εξέδιδε νόμους και διατάγματα χωρίς να δίνει σε κανέναν λογαριασμό, έτσι και η συγκυβέρνηση εκδίδει Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, πα-

ρακάμπτοντας τη Βουλή, η οποία έχει κατανήσει ένα διακομητικό στοιχείο του αστικού συστήματος εξουσίας.

Στη συνέχεια προέκυψε άλλο πρόβλημα. Η Ενιοία Αρχή Πληρωμής διεμήνυσε ότι δεν είχε κανένα νομικό δικαίωμα να σταματήσει να πληρώνει τους εργαζόμενους που ο Μανιτάκης-Χίτλερ-Ζαγοριανάκος. Ενα μικρό παράδειγμα από το τεράστιο μπάχαλο που ήδη προκλήθηκε σε όσες υπηρεσίες κατάφεραν να διώξουν κόσμο δίνει την καλύτερη απάντηση στους κάλπικους ισχυρισμούς του Μανιτάκη.

Η Βουλή και πάλι παρακάμπτεται και η κυβέρνηση ενεργείως ως χούντα. Μάλιστα, στην εισαγωγή της νέας Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, κύριο αντικείμενο της οποίας είναι οι αναθεωρημένες δανειακές συμβάσεις, αναφέρεται ότι υπάρχει «έκτακτη περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης να εξειδικεύεται η εφαρμογή των οριζόμενων στις υποπαραγάφους Ζ2 και Ζ3 της παραγράφου Ζ του νόμου 4093/2012 (Α' 222) και να ενισχυθεί η λειτουργία της Ενιοίας Αρχής Πληρωμής στο πλαίσιο άσκησης μισθολογικής πολιτικής».

Βαφτίζουν «έκτακτη περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης» την απόλυτη (γιατί εκεί οδηγεί η διαθεσιμότητα) χιλιάδων εργαζόμενων με συμβάσεις ΙΔΑΧ! Και μάλιστα, την απόλυτη όλων, με βάση τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης, χωρίς καν τις εξαιρέσεις που ο ίδιος ο νόμος τους προβλέπει. Αποδεικνύουν έτσι, ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να διώξουν μαζικά κόσμο και όχι να κάνουν κάποια αναδιοργάνωση ανάμεσα σε πλε-

ονάζον και ελλείπον προσωπικό, όπως υποκριτικά διατείνονται, για να κοροϊδέψουν τον ελληνικό λαό.

Βιάζονται να πετάξουν κόσμο στην ανεργία και όχι, να αναδιοργανώσουν τη διοίκηση, όπως υποκριτικά διατείνεται ο Μανιτάκης-Χίτλερ-Ζαγοριανάκος. Ενα μικρό παράδειγμα από το τεράστιο μπάχαλο που ήδη προκλήθηκε σε όσες υπηρεσίες κατάφεραν να διώξουν κόσμο δίνει την καλύτερη απάντηση στους κάλπικους ισχυρισμούς του Μανιτάκη.

Στην Αριστοτέλους 18, όπου έδρευε το κεντρικό πρωτόκολλο του υπουργείου Υγείας, μια νευραλγική υπηρεσία για κάθε φορέα, δεδομένου ότι από αυτή διακινούνται όλα τα εισερχόμενα και εξερχόμενα έγγραφα από και προς τις Διεύθυνσεις του υπουργείου, έδιωξαν και τους 11 υπαλλήλους που υπηρετούσαν! Το αποτέλεσμα είναι οι στοιβές των φακελών να φτάνουν μέχρι το ταβάνι και η ίδια η λειτουργία του υπουργείου, ιδιαίτερα σε ότι αφορά αιτήματα πολιτών, να έχει μπλοκαριστεί.

Στο ίδιο υπουργείο, στη Διεύθυνση Προσωπικού Νομικών Προσώπων, υπήρχε μια υπάλληλος που ασχολούνταν με τα συνταξιδιοτικά των γιατρών του ΕΣΥ. Την έδιωξαν και αυτή, με αποτέλεσμα κανένας γιατρός να μη μπορεί να διεκπεραιώσει τα της συνταξιδιοτήτων, μέχρι να βρεθεί κάποιος άλλος υπάλληλος, ο οποίος βέβαια θα χρειαστεί καιρό για να μπορέσει να εκπαιδεύει στοιχειωδώς στις πολυδιάδαλες συνταξιδιοτικές διατάξεις.

Αυτή είναι η αναδιοργάνωση και ο εκσυγχρονισμός που δήθεν θέλει να φέρει ο Μανιτάκης. Συγκυβέρνηση και τρόικα πήραν την απόφαση να διώξουν 2.500 εργαζόμενους όμεσα και άλλες 25.000 το 2013. Ο Μανιτάκης ανέλαβε να διεκπεραιώσει τη σφραγίδα. Και βέβαια, καμιά μελέτη δήθεν αναδιοργάνωσης και μεταφοράς από

υπηρεσία σε υπηρεσία δεν υπήρχε. Ο Μανιτάκης επέλεξε μερικές κατηγορίες εργαζόμενων με συμβάσεις ΙΔΑΧ και διέταξε να πάρουν πόδι. Γι' αυτό διώχτηκαν και οι 11 εργαζόμενοι στο πρωτόκολλο του υπουργείου Υγείας και η μοναδική υπάλληλος που ασχολούνταν με τα συνταξιδιοτικά των γιατρών.

Είναι βέβαιο ότι το ίδιο μπάχαλο θα προκληθεί και σε άλλες υπηρεσίες, όπου κατέφεραν να διώξουν εργαζόμενους.

Και σε ότι αφορά τη δήθεν αναδιοργάνωση των υπηρεσιών και σε ότι αφορά το σύννομο των ενεργειών του, την καλύτερη απάντηση στον συνταξιδιοτικό Μανιτάκη έδωσαν οι πρώην συνάδελφοί του, οι πρυτάνες των πανεπιστημίων, που κάθε άλλο παρά για αριστερούς μπορούν να κατηγορηθούν. Αντιγράφουμε από ανακοίνωσή τους που εκδόθηκε στις 11 Δεκέμβρη:

«Οι Πρυτάνες Ελληνικών Πανεπιστημίων ενημερώνουν την Ελληνική Κοινωνία ότι ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης, κ. Μανιτάκης, διέγραψε από το «Μητρώο Μισθοδοτούμενων Ελληνικού Δημοσίου», διοικητικούς υπάλληλους τεσσάρων Πανεπιστημίων (Πανεπιστήμιο Αγαθίου, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Πάντειο Πανεπιστήμιο). Η πράξη του αυτή:

(1) Είναι, σύμφωνα με έγκριτους νομικούς, πρόδηλα αντι-συνταξιδιοτική κατά παράβαση κάθε ένωσης δικαιοκρατικής αρχής, θεμελιώδων δικαιωμάτων των εργαζόμενων και ασφάλειας δικαίου, και πολλάπλως άνομη.

(2) Πλήττει καίρια τη θεμιτή λειτουργία της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, εφόσον του νόμου Ν.4076/2012 (ΦΕΚ.12/11/2012) που ψηφίστηκε στο Κοινοβούλιο, επακολούθησαν μέσα σε ένα μήνα, δύο πράξεις νομοθετικού περιεχομένου (19/11/2012 &

4/12/2012), που δεν έρχονται να ρυθμίσουν «έκτακτες περιπτώσεις εξαιρετικά επείγουσες και απρόβλεπτης ανάγκης», όπως ρητά προβλέπει το Σύνταγμα στο άρθρο 44, αλλά παραποτούν την κοινοβουλευτική διαδικασία, καθώς και τέσσερις εγκύλιοι, προκειμένου να «καλύψει» την επιβολή της διαθεσιμότητας/απόλυτης προσωπικού από οποιονδήποτε φορέα, πέραν του περιεχομένου του Συντάγματος και των νόμων.

(3) Αντιτίθεται σε στοιχειώδεις ανθρωπιστικές αξεις, εφόσον απολύτωνται στελέχη με μακροχρόνια εμπειρία στα Πανεπιστήμια, που επιμορφώνονται διαφοράς όλα αυτά τα χρόνια, και έχουν στηρίξει τη λειτουργία τους αναλαμβάνοντας υπερβολικό φόρτο εργασίας και δίχως πρόσθετη αμοιβή.

(4) Αντιτίθεται στην πρωταρχική πρόθεση της συνα-

φούς διάταξης του Ν. 4076/2012, εφόσον απολύτως με οριζόντιες ρυθμίσεις προσωπικό από αυτοδιοίκητα ιδρύματα τα οποία όχι μόνο δεν έχουν πλεονάζον προσωπικό, αλλά έχουν σοβαρά προβλήματα ελείψεις σε Διοικητικό Προσωπικό, διατυπωμένες εδώ και χρόνια σε πλειάρδα εγγράφων.

Οι πράξεις αυτές του Υπουργού, καταστρέφουν με τυφλό και παράλογο τρόπο την λειτουργία των συγκεκριμένων Πανεπιστημίων, δίνοντας την εντύπωση της περιπτήσης ανθρωποθυσίας με άμεσες συνέπειες στους φοιτητές μας και στους γονείς τους, καθώς και στο επιστημονικό και ερευνητικό προσωπικό της χώρας μας».

ΥΓ: Οι πρυτάνεις δεν γνωρίζουν ότι είχε ήδη εκδοθεί και τρίτη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου με ρυθμίσεις και του Μανιτάκη.

Η Lidl σας προσφέρει ροκφόρ-μελομακάρονο

Η Lidl ενδιαφέρεται για τους καταναλωτές. Γι' αυτό και πουλάει... ροκφόρ σε μορ

ANTIKYNΩNIKA

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
έρεος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Στην αρχή μας είπαν ότι σκόνταψε, αλλά πώς μπορεί να συμβεί αυτό σε κάποιον που κάθεται; Ελα μου τνε κι έλα μουντέ; Ούτε καν χρέους ώστε να βρει εφαρμογή το του Πάνου Τζαβέλα ρηθέν «χόρευε νάιλον υπουργέ»... Τελικά όλα συνέκλιναν στο ότι έπεισε από το έδρανο κι έτσι πολύ σύντομα είδαμε τον τίτλο «ο υπουργός κομιτήδηκε και έπεσε!» σε πολλές οξυδερκείς ιστοσελίδες και blogs. Ο λόγος για τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Αθανάσιο Τσαυτάρη, που έδωσε λαβή στους Χρυσαυγίτες βουλευτές –δια στόματος Παππά– να παρουσιάσουν μια στιγμιαία και μεμονωμένη έκλαψη χιούμορ [μη φανταστείτε τίποτε προχωρημένο] με την ατάκα «η κυβέρνηση καταρρέει»...

Δικαιωμένη αισθάνθηκε η Κοκ-
κινοσκούφιτσα μετά την κίνηση του
διοικητή του αστυνομικού τμήματος
Ακροπόλεως στη συμβασιλεύουσα,
να κόβει κλήσεις στους συναδέλφους
του που σταδιμένουν μηχανές κοντά
στην είσοδο του τμήματος! Κι αυτό
γιατί ποτέ δεν την άφηναν –όπως και
κανένα άλλο– να σταδεί εκεί για λί-
γο. Ομως, αυτό που μάλλον δεν
γνωρίζει πολύς κόσμος, είναι ότι το
συγκεκριμένο «αμαρτωλό» για πολλούς λόγους– αστυνομικό τμή-
μα του κέντρου έχει αποκλείσει όλη την αριστερή πλευρά ενός δρό-
μου εκατό και πλέον μέτρων και την κρατάει άδεια για την πάρτη
του! Την ώρα που το κέντρο της πόλης στενάζει και ασφυκτιά, εκεί
δεσμεύουν τόσο χώρο λες και περιμένουν καμιά αμαξοστοιχία του
ΟΣΕ, από εκείνες που καταργήθηκαν και δεν περνούν πια...

Χέστηκε η φοράδα Σταλόνε...

«Η μεγάλη ηδοποιός Κυβέλη Αδριανού υπηρέτησε πάνω από εβδομήντα χρόνια το ελληνικό δέατρο. Βγήκε στη σκηνή το 1900 και αποσύρθηκε προσωρινά το 1932, όταν παντρεύτηκε τον τότε υπουργό Παιδείας Γεώργιο Παπανδρέου. Προτιγουμένως είχε παντρευτεί τον ηδοποιό Μήτσο Μυρά [από τον οποίο απέκτησε τη Μιράντα] και κατόπιν τον δεατρώνη Κώστα Θεοδωρίδη [από τον οποίο απέκτησε την Αλίκη]. Η Κυβέλη ήταν το αντίθετο της επίσης μεγάλης Μαρίκας Κοτοπούλη. Ωραία η Κυβέλη, άσχημη η Μαρίκα. Βενιζελική η Κυβέλη, βασιλόφρων η Μαρίκα. Σπουδαγμένη η Κυβέλη, ασπούδαστη η Μαρίκα. Σκορδόφαγού η Κυβέλη, με μεγάλη απέχθεια για το σκόρδο η Μαρίκα. Δυστυχώς, στη δύση του μακρού βίου της, η Κυβέλη αμάυρωσε το λαμπρό της παρελθόν. Με επιστολή της στον "Ελεύθερο Κόσμο" στις 23 Νοεμβρίου 1968, καταδίκασε την "πολιτική εκμετάλλευσης" της κηδείας του Γ. Παπανδρέου από τους αντιχουντικούς και εξέφρασε την πίστη της στην "εθνοσωτήριον επανάστασιν"» (Κώστας Τομανάς – «Το δέατρο στην παλιά Θεσσαλονίκη»).

Ας παραμείνουμε στον χώρο του πνεύματος και των τεχνών, υπογραμμίζοντας ότι δεν πέρασε εβδομάδα τον τελευταίο καιρό, χωρίς (απολύτως δικαιολογημένες, ε;) αναφορές της στήλης στην αξιοζήλευτη κοινοβουλευτική βιβλιοπαραγωγή. Μεγάλη έξαρση του φαινομένου και σειρά έχει αυτή τη φορά ο Μανώλης Γλέζος, που ζήλεψε τη δόξα των πρωτοπόρων συναδέλφων του και τη Δευτέρα παρουσιάζει το βιβλίο του με τίτλο «Και ένα μάρκο ήταν.... Οι οφειλές της Γερμανίας στην Ελλάδα». Το βιβλίο θα παρουσιάσει μια πλειάδα ανθρώπων του πνεύματος (και σ' ένα ναό του πνεύματος: το αρμφιδέατρο του Πολεμικού Μουσείου) όπως οι Νικήτας Κακλαμάνης, Νότης Μαριάς, Σοφία Σακοράφα, Κώστας Σκανδαλίδης και Νικόλαος Τσούκαλης, με συντονιστή τον Γιώργο Παπαδάκη.

Πρωτοφανής και ασύλληπτη η ενορχηστρωμένη προπαγάνδα για την... ψυχική υγεία «μεριδας εκπαιδευτικών», ανοίγει άσχημες πόρτες. Τόσο για την κουτοπονηριά των εμπνευστών της όσο και για τη χρονική στιγμή που κάποιοι επέλεξαν να φέρουν στο προσκήνιο ένα υποβολιμαίο ζήτημα. Λεπτομέρειες υπάρχουν στα εν χορώ δημοσιεύματα των «συγκροτημάτων» και των «συγκροτημένων» μεγάλων –και μικρότερων– αστικών μέσων μαζικής εξημέρωσης. Περισσότερα μάλλον δα έχει η περί την παιδεία στήλη της «Κ». Αναμένουμε να δούμε αν και ποια δέση δα πάρει η ΟΛΜΕ απέναντι σ' ένα ζήτημα που βέβαια δεν αφορά μόνο στον εκπαιδευτικό κόδιο και που οι στοχεύσεις του είναι πολυδιάστατες και προφανείς... Και που μπορεί να πυροδοτήσει μεγάλες αντιδράσεις.

«Μία άλλη πηγή εξαχρείωσης των εργατών είναι ο εξαναγκασμός για εργασία. Η ελεύθερη παραγωγική δραστηριότητα είναι η υψηλότερη απόλαυση που γνωρίζουμε, αλλά όταν είναι υποχρεωτική γίνεται η πιο επίπονη, ταπεινωτική τιμωρία. Δεν υπάρχει τίποτε χειρότερο από το να είσαι εξαναγκασμένος να κάνεις το ίδιο πράγμα κάθε μέρα από το πρωί μέχρι το βράδυ, ενάντια στην θέλησή σου. Και όσο πιο ανδρώπινος αισθάνεται ο εργάτης, τόσο πιο πολύ πρέπει να μισεί την εργασία του, επειδή νοιάθει την επιβολή της και το άσκοπο περιεχόμενό της» (Friedrich Engels).

■ 36η συνεδρίαση

Τρίτη, 11.12.12

Κατανοήτο το εισαγγελικό πάθος για πάση θυσία καταδίκες για όλους τους κατηγορούμενους, αλλά θα έπρεπε να υπάρχει τουλάχιστον ένα επίπεδο σοφαρότητας και μια επίφαση ομεροληψίας. Ο εισαγγελέας της έδρας του τρομοδικείου που δικάζει την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα, Αντ. Λιόγιας, για μια ακόμη φορά κατάφερε να εκτεθεί ανεπανόρθωτα, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα την κενότητα του κατηγορητήριου. Με ήπιο –όπως πάντοτε – τόνο, συνέστησε στους μάρτυρες υπεράσπισης του Βαγγελή Σταθόπουλου να μην αναφέρονται μόνο στη δράση του στο πλαίσιο του αναρχικού κινήματος, αλλά να μιλήσουν και για τις κατηγορίες που αυτός αντιμετωπίζει. Εσπευσε, δε, να διευκρινίσει τι εννοεί: Κατηγορείται ο Σταθόπουλος ότι έφυγε ένα πρώι από το σπίτι του και πήγε στον Υμηττό για καφέ. Δεν τον ρώτησε ο μάρτυρας ή η μάρτυρας «ρε Βαγγέλη, πήγες όντως εκείνο το πρωί στον Υμηττό;»!

Ας κάνουμε εμείς την υπόθεση, ότι οι φίλοι και σύντροφοι του Σταθόπουλου παρήλαυναν από το δικαστήριο και κατέθεταν ότι ράωτησαν το φίλο και σύντροφό τους και αυτός τους είπε ότι ποτέ δεν πήγε στην Καισαριανή για καφέ με τον Μαζώτη ή ότι την τάδε μέρα και ώρα ο Σταθόπουλος έπινε καφέ μαζί τους και ώρα δε θα μπορούσε να βρίσκεται εκεί που λέει το κατηγορητήριο. Τι θα έλεγε τότε ο εισαγγελέας; Θα προσπαθούσε να τους απαξιώσει, να τους βγάλει ψευδομάρτυρες. Αν μεν επικαλούνταν τη διαβεβαίωση του ίδιου του Σταθόπουλου, ο εισαγγελέας θα υποστήριζε ότι αυτή δεν έχει καμιά αξία, γιατί θα μπορούσε να τους έχει πει ψέματα για να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Στην καλύτερη περίπτωση θα τους έβγαζε όχρηστους ως μάρτυρες, γιατί δεν γνωρίζουν πρωτογενώς αυτά που κατέθεσαν. Αν έλεγαν ότι την τάδε μέρα και ώρα ήταν οι ίδιοι μαζί με τον Σταθόπουλο, θα τους τάραζε στις ερωτήσεις για το πώς είναι να δυνατόν να θυμούνται με ακρίβεια τη συγκεκριμένη μέρα και ώρα, όταν στο μεταξύ συναντήθηκαν δεκάδες φορές με τον φίλο τους. Γιατί θυμούνται ειδικά αυτή τη μέρα και ώρα, που τυχαίνει να αναφέρεται στο κατηγορητήριο;

Στην πραγματικότητα, ο εισαγγελέας ζήτησε από τους μάρτυρες να εμφανιστούν ως φανερά κατασκευασμένοι, για να μπορέσει να τους ακυρώσει. Εκανε και κάτι ακόμη, όμως. Με όσα είπε υιοθέτησε τα όσα αναφέρει το κατηγορητήριο και ζήτησε από τους μάρτυρες να τα διαψεύσουν! Κι αυτό αποτελεί τον ορισμό της προκατάληψης, διότι θεωρείται ισχυρή η κατηγορία και καλείται ο κατηγορούμενος ν' αποδειξεί ότι δεν ισχύει και όχι η κατηγορούσα αρχή ν' αποδειξεί ότι ισχύει. Δεν ειδαμε τον κ. Λιόγα να δείχνει την ίδια ζέση όταν κατέθετε ο περιβόλητος Παπαθανασάκης, ο τμήματάρχης της Αντιπρομοκρατικής, και φλόμωνε στο ψέμα το δικαστήριο, επικαλούμενος αναφορές υφισταμένων του, τους οποίους αρνιόταν να κατονομάσει, επικαλούμενος υπηρεσιακά σημειώματα τα οποία... καταστρέφονταν αμέσως, χωρίς να μπαίνουν σε κανέναν φάκελο. Δεν τον ακούσαμε τότε να λέει στον Παπαθανασάκη, όπως θα έλεγε κάθε άνθρωπος που ενδιαφέρεται για την ανακάλυψη της αλήθειας: «Αφού όσα καταθέτετε, κύριε μάρτυρα, τα πληροφορηθήκατε από αναφορές υφισταμένων σας, οι οποίες δεν υπάρχουν με τη μορφή υπηρεσιακών εγγράφων, έχετε υποχρέωση να μας πείτε τα ονόματά τους, ώστε να τους καλέσουμε εδώ και να τους υποβάλουμε στη βάσανο της επ' ακροατηρίω εξέτασης. Οσα μας λέτε εσείς δεν έχουν καμιά αξία, γιατί τα γνωρίζετε δευτεργενής».

Αντί να κόνει αυτό ο εισιτογνέλεας, ζητάει

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ»

κτάκτο στρατοδικείο

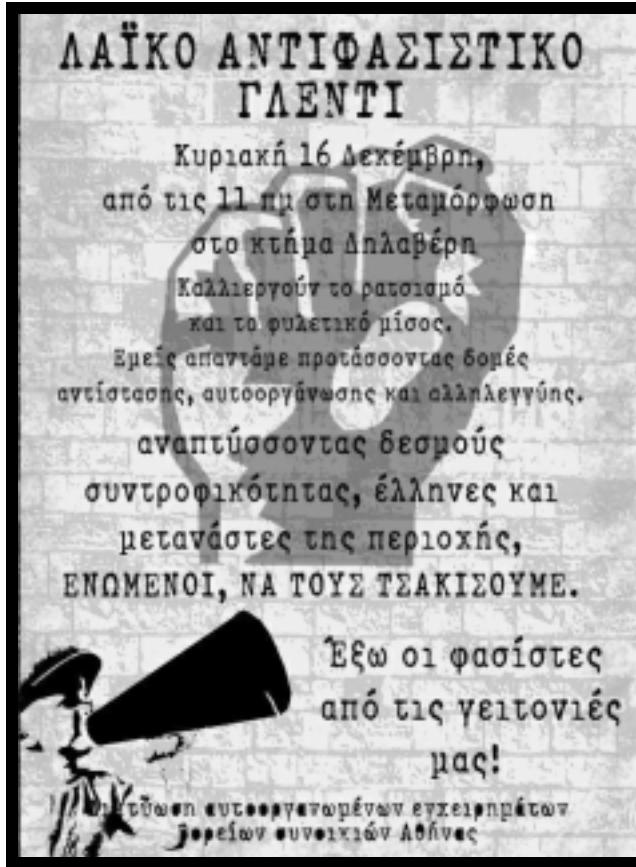
τώρα από τους μάρτυρες υπεράσπισης του Σταθόπουλου (και των υπόλοιπων κατηγορούμενων, προφανώς) να του αποδείξουν ότι ο φίλος και σύντροφός τους... δεν είναι ελέφαντας. Προφανώς, για τον εισαγγελέα του τρομοδίκειου η κατάθεση του Παπαθανασίκη αποτελεί εξ αποκαλύψεως αλήθεια, χαραγμένη στην πέτρα σαν τις εντολές που κουβάλησε από το βουνό ο Μωάσης. Ήταν τόσο προκλητική αυτή η παρέμβασή του, που ακόμη και ο πρόεδρος αναγκάστηκε να τον «σκουντήξει», υπενθυμιζόντας του ότι οι μάρτυρες αναφέρθηκαν στην κατηγορία και κατέθεσαν τα επιχειρήματά τους, υποστηρίζοντας ότι ο Σταθόπουλος δεν έχει οχέση μ' αυτά που τον κατηγορούν.

διά. Εκαναν στενή παρέα, οι γονείς του Βαγγέλη αντιμετώπιζαν την ίδια και τους άλλους της παρέας σαν δικά τους παιδιά, μοιράστηκαν κοινές ανησυχίες, κοινούς προβληματισμούς για την κοινωνική πραγματικότητα, κοινές ιδεολογικές και πολιτικές αναζητήσεις. Το 1997, συνέχισε η μάρτυρας, στο σπίτι του Βαγγέλη γνώρισα και τον Νίκο Μαζιώτη, άνθρωπο πολύ διαβασμένο, πολύ συνειδητοποιημένο, καλό σύντροφο και φίλο. Οταν ο Μαζιώτης συνελήφθη, τότε ο Σταθόπουλος και η ίδια είχαν την πρώτη εμπειρία τους με το άντρο και τις μεθόδους της Αντιτρομοκρατικής. Μπούκαραν στις 5 τα χαράματα στο πατρικό του Σταθόπουλου και συνέλαβαν όλη τη νεανική παρέα που βρισκόταν εκεί. Εψαξαν για ώρες εξονυχιστικά, αλλά δεν βρήκαν τίποτα. Τους μετέφεραν στη ΓΑΔΑ και την ίδια την απομόνωσαν κι άρχισαν να την εκβιάζουν, χτυπώντας την κινδούς. Ήταν 18 χρόνων, η πιο μικρή, και της έλεγαν να μιλήσει, να δώσει ονόματα για να γλιτώσει, γιατί τους έχουν δεμένους με στοιχεία. Αναφέρθηκε στη δίωξη κατά του Σταθόπουλου το 2000 για συμμετοχή σε επεισόδια σε μια συναυλία που δεν ήταν καν εκεί. Εφτά χρόνια του πήρε για να αθωαθεί. Γι' αυτό και, όπως είπε στη συνέχεια η μάρτυρας, δεν της κάνει εντύπωση η νέα σύλληψη του Βαγγέλη. Έχει δει με τα ίδια της τα μάτια την εκδικητικότητα του κράτους εναντίον αγωνιστών. Περιμένω να τον δω ελεύθερο, κατέληξε, γιατί ήταν άνθρωπος που σε κάθε έκφραση της ζωής του αναλάμβανε τις ευθύνες του. Το 1995 ανελάβε την ευθύνη για τη συμμετοχή του στην κατάληψη του Πολυτεχνείου. Το 2000 αρνήθηκε τη συμμετοχή του στα επεισόδια στη διάρκεια της συναυλίας των RATM και του πήρε εφτά χρονια για ν' αποδείξει ότι ήταν αθώος. Ενας άνθρωπος που θα είχε πάρει μια τέτοια ευθύνη (σ. της συμμετοχής στον ΕΑ) θα την πιστέψει.

Η χειροπρακτικός Μαρία Πολίτου κατέθεσε στοιχεία για την κατάσταση της υγείας του Β. Σταθόπουλου, ο οποίος παρακολουθείται για πάνω από 10 χρόνια στο ιατρείο που πρώτα είχαν οι γονείς της και τώρα η ίδια. Ακόμη και σήμερα ο Σταθόπουλος έχει σοβαρά προβλήματα υγείας, καθώς ζει με ένα νεφρό, αποτελέσμα του σοβαρότατου αυχγήματος που είχε, που παρολόγη να του κοστίσει τη ζωή. Ξέρει ότι έκτοτε η ζωή του έχει αλλάξει για πάντα, καθώς είναι υποχρεωμένος ν' ακολουθεί αυτηρό πρόγραμμα διατομούς και νηστικής.

Ο Ι.Α. κατέθεσε πτως συνδέεται κι αυτός με μακρά συντροφική φιλία με τον Β. Σταθόπουλο, τον οποίο χαρακτήρισε ευθύ και ειλικρινή, προλετέριο με ταξική συνειδηση, γόνο εργατικής οικογένειας που έγινε και ο ίδιος εργάτης. Το Νοέμβρη του 1995, επίτε ο μάρτυρας, υπερασπιστήκαμε την επιλογή μας. Δεν σιωπήσαμε όταν δολοφονήθηκε ο Χριστόφορος Μαρίνος. Αγωνιστήκαμε μαζί με τους κατοίκους του Στρυμωνικού ενάντια στη μεταλλουργία χρυσού, μαζί με τους εκπαιδευτικούς ενάντια στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, μαζί με τους φοιτητές το 2006-7, μολονότι δεν ήμασταν φοιτητές. Το 2001, όταν ο Σταθόπουλος ειδε το όνομά του να περιλαμβάνεται στους κατηγορούμενους για τα επεισόδια στη συναυλία των ΡΑΤΜ, παρουσιάστηκε μόνος του στον εισαγγελέα και αφέθηκε ελεύθερος με περιοριστικούς όρους. Τότε έγινε καθαρό ότι έχει στοχοποιηθεί, ότι το προφίλ του είχε κατασκευαστεί από την περιβόλητη Αντιτρομοκρατική.

Ο Ν.Κ. αναφέρθηκε στη γνωριμία του με τον Σταθόπουλο όταν και οι δύο εργάζονταν ως εργάτες στην κατασκευή του Μετρό. Με πρωτοβουλία και επιμονή του Βαγγέλη, είπε, δημιουργήσαμε το Ταμείο Αλληλεγγύης Εργατών Μετρό για τους εργάτες που τραυματίζονταν συνέχεια σ' αυτή τη βαριά και επικίνδυνη δουλειά. Οταν παλιοί συνάδελφοι έμαθαν για τη σύλληψη του Βαγγέλη τα-σύντροκον συνέγιος οι μερικοί. Οταν τους

Αντιφασιστικές πρωτοβουλίες

Δεν ξέρουμε πόσοι θα μαζευτούν αύριο στο λαϊκό αντιφασιστικό γλέντι στη Μεταμόρφωση, πόσοι μετωνάστες, πόσοι κάτοικοι της περιοχής, θεωρούμε όμως μεζον το γεγονός ότι η Δικτύωση Αυτοοργανωμένων Εγχειρήμάτων στις Βόρειες Συνοικίες της Αθήνας έχει αυτόν τον προσανατολισμό. Πορεία στις γειτονιές της Φιλαδέλφειας πριν από μερικές εβδομάδες, προρία στις γειτονιές του Νέου Ηράκλειου το περοσμένο Σάββατο, αντιφασιστικό λαϊκό γλέντι στη Μεταμόρφωση αύριο. Δράσεις ανοιχτές, χωρίς ιδεολογική περιχαράκωση, με απεύθυνση στην κοινωνία και όχι στον εαυτό μας.

Θυμόμαστε μια κουβέντα που ειπώθηκε στην πολιτική εκδήλωση που είχε οργανωθεί πριν από λίγο καιρό στην «Κόντρα». «Πρέπει να πηγαίνουμε σε μια γειτονιά ψάχνοντας τον κόσμο και όχι ψάχνοντας τους φασίστες», είπε ένας σύντροφος, κλείνοντας σ' αυτές τις λίγες λέξεις την ουσία μιας αντιφασιστικής παρέμβασης που βάζει στην πρώτη γραμμή όχι τη στρατιωτική αναμέτρηση με τους νεοναζί, αλλά την αποκοπή τους από το κοινωνικό σώμα, πρωτίστως από τους εργάτες, τους ανέργους, τους νέους. Φυσικά και πρέπει να κόβεται κάθε φασιστικό χέρι που σηκώνεται για να χτυπήσει, αν όμως δεν κοπούν οι ρίζες, η Λερναία Υδρα θα θεριεύει.

είπα ότι οι άνθρωποι των ΜΜΕ παίρνουν γραμμή για το τι λένε κι ότι η καλαμωτή στην αυλή του Βαγγελή ήταν απλώς καλαμωτή, ηρέμησαν και έφεραν και χρήματα για να τον στηρίξουμε στη φυλακή. Οταν, όμως, τους πρότειναν να καταθέσουν ως μάρτυρες, φοβήθηκαν. «Ασε, μου είπε ένας, γιατί έχω και εγώ καλαμωτή στην αυλή μου». Τους κατάλαβα, γιατί επικρατεί ένα κλίμα τρόμου στην κοινωνία. Έχω την πεποιθηση, κατέληξε ο μάρτυρας, ότι βρίσκεται εδώ ο Βαγγέλης και όχι κάποιος άλλος (π.χ. εγώ), γιατί ο καταστατικός μηχανισμός έχει την αρχή να κυνηγά εκείνους που πρωτοστατούν. Πιστεύω ότι ένα ανεξάρτητο δικαστήριο δεν πρέπει να ποινικοποιεί τις προσωπικές και συντροφικές σχέσεις, όπως κάνει η αιστυνομία, και αυτός είναι ο λόγος που βρίσκομαι εδώ.

Στην αρχή της συνεδρίασης κατέθεσαν οι τρεις τελευταίοι μάρτυρες υπεράσπισης του Χρ. Κορτέση. Ο Ευστάθιος Ξάνθης κατέθεσε

3η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 12η συνεδρίαση Δευτέρα, 10.12.12

Ενα λογικό και δίκαιο αίτημα, που έπρεπε να γίνει δεκτό χωρίς πολλά-πολλά, προκάλεσε και πάλι μια απαράδεκτη ζύνη από πλευράς έδρας του τρομοδικείου. Το αίτημα υπέβαλε ο Σπ. Φυτράκης εκ μέρους του εντολέα του Χ. Χατζημηχελάκη. Ζήτησε να διακοπεί η δίκη μέχρι την Παρασκευή, προκειμένου οι κατηγορούμενοι να συναντήσουν τους συνηγόρους υπεράσπισης για να συνδιαμορφώσουν την απάντηση που θα δώσουν οι τελευταίοι στον εισαγγελέα Σ. Μπάγια. Γιατί μετά την αγόρευση του εισαγγελέα την περασμένη Δευτέρα οι ανθρωποφύλακες άρχισαν απαντώτες στάσεις εργασίας (μέχρι και την Παρασκευή 7 Δεκέμβρη) και έτσι κατηγορούμενοι και συνήγοροι δεν μπόρεσαν να συναντηθούν προκειμένου να χαράξουν τη γραμμή τους έναντι της αγόρευσης πρότασης του εισαγγελέα.

Αντί, όμως, το αίτημα να γίνει αμέσως δεκτό, η πρόεδρος Μ. Τζανακάκη άρχισε να ανακρίνει έναν-έναν τους παριστάμενους συνηγόρους, ρωτώντας εάν και αυτοί δεν μπόρεσαν να επικοινωνήσουν με τους πελάτες τους. Κάποιοι από τους συνηγόρους άρχισαν ν' απαντούν ότι και αυτοί δεν μπόρεσαν να επικοινωνήσουν με τους εντολείς τους. Με τη στάση της η πρόεδρος έδειξε, με προκλητικό τρόπο μάλιστα, ότι θεωρεί πως οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροι εφαρμό-

ζουν παρελκυστική τακτική για να παραταθεί διάρκεια της δίκης, να περάσουν τα δεκαοκτάμηνα και κάποιοι κατηγορούμενοι να αποφυλακιστούν. Εχουμε και άλλη φορά γράψει, ότι με αυτή τη στάση της η πρόεδρος παραβιάζει ευθέως το τεκμήριο αιθωρότητας, θεωρώντας εκ προοιμίου ενόχους τους κατηγορούμενους. Με τη σημερινή της στάση έδειξε ότι τους θεωρεί και φεύτες που μηχανεύονται διάφορα προκειμένου να παραταθεί ο χρόνος διεξαγωγής της δίκης.

Το λέμε, γιατί μετά την ανάκριση των συνηγόρων και ενώ ήταν φανερό ότι δεν υπήρχε επικοινωνία μάλισταν τους συνηγόρους με τους εντολείς τους, η πρόεδρος ρώτησε εάν κάποιος από τους παριστάμενους συνηγόρους θελεί να αγορεύσει! Εκανε αυτή την ερώτηση ενώ είχε ήδη ενημερωθεί από το ΔΣ του σωματείου ανθρωποφύλακων και είχε διαβάσει την ανακοίνωσή τους για τις στάσεις που είχαν κηρύξει από την Τρίτη 4 Δεκέμβρη, έως την Παρασκευή 7 Δεκέμβρη. Η φανερά προκλητική στάση της πρόεδρου ήταν επόμενο να αγορεύσει το μέλος της ΣΠΦ Μ. Νικολόπουλο, ο οποίος της είπε: Τι παραπάνω επιβεβαίωση θέλετε για το ότι δεν έχουμε επικοινωνήσει με τους συνηγόρους μας;

Προσπαθώντας να απαντήσει στο αίτημα των συνηγόρων για διακοπή της δίκης μέχρι την Παρασκευή, η πρόεδρος αναρωτήθηκε φωνοχτά τι έχουν να πουν οι κατηγορούμενοι επί νομικών ζητημάτων! Απευθύνομενη δε σε υψηλόβαθμους αξιωματικούς

της φρουράς, που κάθονται στα έδρανα της πολιτικής αγωγής, ρώτησε σαν νέα και άπειρη πρωτοδίκης εάν καθόταν εκεί κάποιος από τους δεσμοφύλακες, όταν ακόμη και ένας άπειρος ασκούμενος δικηγόρος γνωρίζει, ότι μέσα στη δικαιοτική αιθουσα δεν παρίστανται δεσμοφύλακες. Η πρόεδρος έστειλε εμμέσως πλην σαφώς και απειλητικό μήνυμα στους διορισμένους συνηγόρους που απουσίαζαν χωρίς να ενημερώσουν το δικαστήριο.

Ο εισαγγελέας Σ. Μπαγιάς δεν έκανε μεν πολλές παρεμβάσεις όμως κινήθηκε στην διάσημη πρωτοδίκης εάν καθόταν εκεί κάποιος από τους δεσμοφύλακες, ότι μέσα στη δικαιοτική αιθουσα δεν παρίστανται δεσμοφύλακες. Η πρόεδρος έστειλε εμμέσως πλην σαφώς και απειλητικό μήνυμα στους διορισμένους συνηγόρους που απουσίαζαν χωρίς να ενημερώσουν το δικαστήριο για ν' αποφασίσει, διέκοψε και ζήτησε να κάνει συμπληρωματική τοποθέτηση. Η πρόεδρος, αφού πρώτα θύμισε στον εισαγγελέα ότι συσκέπτονται, στη συνέχεια του έδωσε το λόγο. Με την κίνησή του αυτή ο εισαγγελέας θέλησε να στελει μήνυμα στο δικαστήριο ότι αυτοί οι εισαγγελέας προσχήματα σε λειτουργία, αντικείμενο προσεχούς κύκλου που θα γίνει με αδιαμφισθήτητα παραδίγματα.

Σαν το κινσό οπού κολλά στο δέντρο κι όλο απλώνει

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Δόθηκαν και φέτος στη δημοσιότητα (γιατί να μη δοθούν; Μήπως αλλάζει τίποτε και που τα ξέρουμε οι ιθαγενείς;) τα... κατεχόμενα, λέξη που συμπεριλαμβάνει τα υλικά αγαθά που νέμονται οι πατέρες του έθνους (ιδιότητα που κέρδισαν έχοντάς του γάμοι shift η μάνα). Οπως εύκολα διαπιστώνει κανείς, τα περιουσιακά στοιχεία της συγκεκριμένης κλειστής και δεμένης με αιώνιο όρκο σιωπής σεχτάς δεν παρουσιάζουν σημαντικές αποκλίσεις από αυτά των εργαζόμενων. Αποδεικνύονται και άπω δεικνύονται ότι πρόγματα αυτό το έιδος ανθρώπου «σκιζεται» σχεδόν χωρίς ανταμοιβή για το καλό των συνανθρώπων του και της πατρίδας (αν και οι εργαζόμενοι μάλλον δεν έχουν πατρίδα, έχουν όμως εκείνοι και μάλιστα ποικιλοτρόπως πανακρίβη). Άλλωστε, ποιος δεν έχει σήμερα δεκαπέντε, είκοσι ή σαράντα ακίνητα; Ποιος δεν παίρνει εκατό ή και περισσότερες χιλιάδες ευρώ το χρόνο; Ποιος δεν έχει διυ, τρία, πολλά αυτοκίνητα, σκάφη (όχι αυτή που είναι για τα άπλυτα), οικόπεδα, βιοσκότοπους, δασικές εκτάσεις, αγροτέμχια και εξοχικά; Ε, ποιος; Ομως οι άθλιες διαδόσεις των κομμουνιστών και η πολιτική σπέκουλα επί του ζητήματος συνεχίζονται, έτσι ώστε να εξαπλώσουν τις κάκιστες ιδέες των και να θερήσουν και πάλι τη χώρα προς τον κρημνόν, όπως σημείωσε και ο μητροπολίτης Σαμουνιστρου (Σάμου-Νισύρου, κατά το Πάρου-Νάξου: Παροναξία) Θεοτέταρτος (μία θέση πριν τον Θεόπεμπτο).

Γνωστά πρόγματα από τα παλιά καλά χρόνια αικόμη («the good old days» που λένε και οι λατρευτοί εκ δυσμών πάτρωνες), τότε που η λαϊκή μουσικά κιθαρωδούσε, φλογεροδούσε και γκαϊντωδούσε:

Χαρά στην κόκκινη μηλιά, χαρά στο παλικάρι οπού το μήλο το χρυσό θ' απλώσει για να πάρει.

Για να έρθει η σημερινή λαϊκή μουσικά και να συγκεκριμενοποιηθεί με τα απαλά, ρο

KONTRA

Προσπαθούν να ρυθμίσουν τη δοσολογία της ντόπας

Σε πρόσφατο συνέδριο που έγινε στο Παρίσι με θέμα τη φαρμακευτική βιομηχανία και την καταπολέμηση του ντόπινγκ, ο αυστραλός πρόεδρος της WADA (Παγκόσμιος Οργανισμός Αντιντόπινγκ) Τζον Φέιχι και οι αξιωματούχοι του οργανισμού ανακοίνωσαν την πρόθεσή τους να εισηγηθούν στο επόμενο συνέδριο της WADA ένα νέο, πιο αυστηρό ποινολόγιο για τους αθλητές που πιάνονται να έχουν κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών. Σύμφωνα με το προσχέδιο της εισήγησης, οι αθλητές-παραβάτες που θα βρεθούν θετικοί στον έλεγχο ντόπινγκ θα πιμωρούνται με τέσσερα χρόνια αποκλεισμό, αντί για δύο που ισχύει σήμερα.

Στόχος της WADA με αυτή την πρόταση είναι ουσιαστικά να απαγορεύσει στον αθλητή να βρεθεί στους επόμενους Ολυμπιακούς Αγώνες, που θεωρούνται σήμερα η πιο εμπορική διοργάνωση και με το μεγαλύτερο κύρος για τους αθλητές. Ισως κάποιοι να απορούν για την «πρωτοβουλία» της WADA, όμως η πρότασή της δεν είναι καινούρια. Επί της ουσίας επαναφέρει στο τραπέζι και βάζει προς ουζήτηση μια παλιότερη πρόταση της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (ΔΟΕ), η οποία είχε στο παρελθόν μπλοκαριστεί από τη WADA. Η ΔΟΕ είχε ζητήσει, με βάση τον κανόνα 45 του καταστατικού της, να απαγορευτεί η συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες των αθλητών που είχαν τιμωρηθεί με έξι μήνες αποκλεισμό τουλάχιστον, όμως επειδή το άρθρο δεν ήταν συμβατό με τον κώδικα της WADA δεν μπορούσε να εφαρμοστεί.

Και εδώ γενιέται το ερώτημα. Γιατί ξαφνικά, όταν το επόμενο συνέδριο της WADA θα πραγματοποιηθεί σε ένα χρόνο, ενώ διανύουμε μια περίοδο που δεν έχουμε κάποιο κρούσμα ντόπινγκ, οι αξιωματούχοι του οργανισμού ανοίγουν αυτό το ζήτημα; Αυτό που καταρχήν πρέπει να τονίσουμε σχολιάζοντας την είδηση είναι ότι σε καμία περίπτωση αυτή η κίνηση δεν αποτελεί προσπάθεια ν' αλλάξουν τα δεδομένα στον επαγγελματικό αθλητισμό και δεν είναι σε αντίθεση με την κυριαρχη λογική του υπεραθλητή που καταρρίπτει το ένα ρεκόρ μετά το

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

άλλο.

Τόσο η WADA όσο και οι άλλοι μηχανισμοί ελέγχου είναι κομμάτι του επαγγελματικού αθλητισμού και απόλυτα ελεγχόμενοι. Θα ήταν αδύνατο να έχει πάρει τέτοιου είδους πρωτοβουλίες η WADA, αν δεν υπήρχαν σοβαροί λόγοι και χωρίς την έγκριση αυτών που ελέγχουν τον επαγγελματικό αθλητισμό. Η προσπάθεια να μπουν κάποιοι κανόνες και να «ρυθμιστεί» μια κατάσταση που δείχνει να έχει ξεφύγει εντελώς οδήγησε σ' αυτή την απόφαση και όχι ο πόνος για την υγεία των αθλητών και τη διασφάλιση του αθλητικού ιδεώδους από ορισμένους «επίορκους».

Ουσ και αν ακούγεται παράξενο, οι πρώτοι που πιέζουν για την αυστηροποίηση των ποινών είναι οι μεγάλοι χορηγοί των ογώνων. Ο λόγος είναι πολύ απλός. Η κατάσταση έχει ξεφύγει και το ντόπινγκ γίνεται ολοένα και πιο «επιστημονικό», αφού χρησιμοποιούνται σε μεγάλη κλίμακα και με πολύ εύκολο τρόπο ειδικές ουσίες -μάσκες, που καλύπτουν σε πολύ μεγάλο βαθμό τη χρήση ντόπινγκ. Η «αισθοσία» από την πλευρά των αθλητών, που εί-

ναι αποφασισμένοι να χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο για να φτάσουν στην κορυφή, έχει αρχίσει να τους φοβίζει. Ο κίνδυνος να υποστεί ένας αθλητής μια σοβαρή επιπλοκή στην υγεία του τηνώρα που σγωνίζεται συξάνεται συνεχώς. Φανταστείτε απλά πρωτοκλασάστρο αθλητή στιβου να καταρρέει εξαιτίας του ντόπινγκ και δίπλα του να φαίνεται το λογότυπο της εταιρίας-χορηγού των ογώνων. Μπορούμε εύκολα να καταλάβουμε ότι αν ένα τέτοιο γεγονός συνέβαινε κατά τη διάρκεια ενός αγώνα, θα είχε σαν αποτέλεσμα μια σημαντική επιχειρηματική καταστροφή. Προσπαθούν, λοιπόν, οι χορηγοί να μειώσουν αυτή την πιθανότητα και πιέζουν τη WADA ν' αποφασίσει πιο αυστηρές ποινές για τους αθλητές-παραβάτες.

Εκτός από την αυστηροποίηση των ποινών για τους χρήστες αναβολικών ή απαγορευμένων ουσιών, στο επόμενο συνέδριο της WADA θα συζητηθεί και θα εγκριθεί ο νέος κώδικας ντόπινγκ, μέσω του οποίου θα γίνουν και οι αλλαγές στον κατάλογο με τις

■ KEBIN MAKNTONALNT Marley

Mουσικό ντοκιμαντέρ για τη ζωή του θρυλικού τζαμαϊκανού καλλιτέχνη. Με μεγάλο σεβασμό και ιδιαίτερη προσοχή, ο σκηνοθέτης μας παρουσιάζει το υλικό που έχει συλλέξει –και εξαιτίας της βοήθειας της οικογένειας και φίλων του Μάρλει, το υλικό αυτό είναι πολύ πλούσιο– με σκοπό να απαντήσει στο βασικό ερώτημα. Ποιο είναι αυτό το στοιχείο στη μουσική του Μάρλει, που τον καθιστά όχι μόνο σημείο αναφοράς, αλλά και για πολλούς ένα σύμβολο;

Ο σκηνοθέτης προσπαθεί να προσεγγίσει μια τόσο σύνθετη προσωπικότητα ευτυχώς χωρίς θριαμβευτική διάθεση. Επικεντρώνεται στο ρασταφαριανισμό, τη θρησκεία-αίρεση, της οποίας ο Μάρλει ήταν εκτός από φανατικό πιστός, με ένα τρόπο και «ιεροκήρυκα», γιατί οι στήχοι των τραγουδιών του σε πολύ μεγάλο βαθμό είχαν να κάνουν με τα πιστεύω και τις παραδόσεις της συγκεκριμένης θρησκείας. Στέκεται σε πολύ σημαντικά γεγονότα στη ζωή του, με την οικογένεια και

τους φίλους του να δίνουν μια εξήγηση για την επίδρασή τους στη δουλειά του. Αναφέρεται και στην πολιτική στάση του Μάρλει, όχι μόνο στη Τζαμαϊκα, αλλά και σε άλλες χώρες, με σημεία κλειδιά κάποιες συναυλίες του. Τέλος, φυσικά αναδεικνύεται και ο ρόλος του στη δημιουργία ενός νέου μουσικού ρεύματος, αυτό της ρέγκε.

Τελικά, στο ερώτημα που θέτει ο σκηνοθέτης για τη βαθιά απήχηση του Μάρλει σε όλον τον κόσμο, η απάντηση που δίνει είναι, γιατί οι αξέσ και οι ίδες που πρέπει να υλοποιηθούν σε ελληνικά αυτό σημαίνει ότι, αν ο αθλητής αποδείξει ότι δεν είχε πάρει συνειδητά τις ουσίες που θα ανιχνευτούν σε κάποιον έλεγχο, μπορεί και να γλυτώσει τον αποκλεισμό. Ανοίγει λοιπόν ένα παράθυρο να φορτωθούν οι ευθύνες σε προπονητές, βοηθούς, αρχηγούς αποστολής των ομάδων, αφού ο αθλητής θα μπορεί να ισχυριστεί ότι την ουσία που ανιχνεύτηκε δεν την πήρε ο ίδιος αλλά του την έδωσαν μέσα από κάποιο σκεύασμα ή με ένεση ή με άλλο τρόπο.

E

n

ν η κατακλείδι αυτό που μπορούμε να πούμε και αυτό που πρέπει να κρατήσουμε είναι ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός, που η βάση του είναι τα ρεκόρ και το κέρδος με κάθε μέσο, είναι μια καπιταλιστική δραστηριότητα και εξ ορισμού δεν μπορεί να είναι καθαρός.

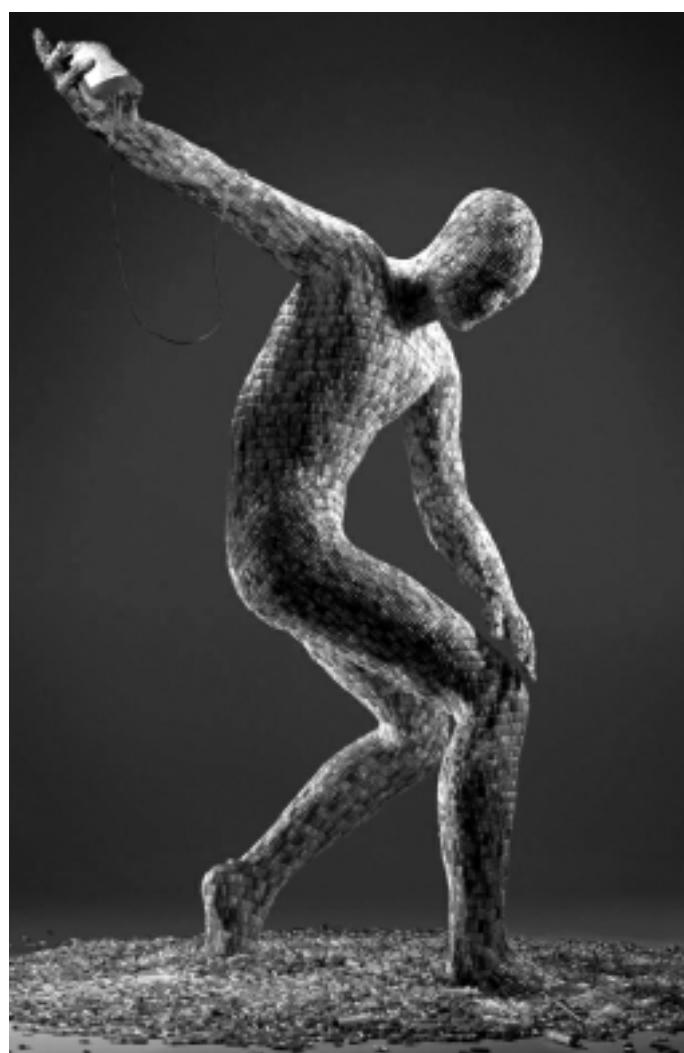
Κύριος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

■ VLANTIMIR MΠΟΡΤΚΟ

Η καρδιά ενός σκύλου

Mεταφορά (1988) στη μεγάλη οθόνη του ομώνυμου γνωστού μυθιστορήματος του Μιχαήλ Μπουλγάκοφ, το οποίο γράφτηκε το 1925. Πρωταργονιστής ένας αδέοτοτος σκύλος, τον οποίο ένοιας ιδιόρρυθμος γιατρός, κάνοντάς του μεταμοσχεύσεις από το νεκρό σώμα ενός αλκοολικού, μετατρέπει σε άνθρωπο. Ο σκύλος-άνθρωπος προκαλεί μετά ένα σωρό προβλήματα στο γιατρό-δημητουργό του. Ολοι οι ήρωες της ταινίας έχουν κάτι το κωμικό, το πρωτότυπο και το αιφελές. Από τη μια μεριά έχουμε τους προλετάριους μπολσεβίκους που κοιτούν να επηρεάσουν τον δημιουργημένο άνθρωπο, από την άλλη ο γιατρός που αγαπά τη μεγάλη ζωή που κάνει και τσακώνεται συνεχώς μαζί τους.

Μπορεί κανείς να εστιάσει σε διάφορα θέματα στο σουρεολιστικό αυτό παραμύθι. Για παράδειγμα, στην πορεία της ia-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Φόρο-φόρο τον καημό μου, τον μετράω και πονώ,
κι είναι το παράπονό μου, άσπρη μέρα αν θα δω

«So this is Christmas» (Lennon-Ono)
So fucking what?

«Θα πρέπει να δηλωθεί απ' την πρώτη στιγμή, πόσο όχαρο και σχεδόν ακατόρθωτο είναι μια ψύχραιμη και αντικειμενική κριτική αντιμετώπιση ενός ποιητικού έργου τόσο μεγάλης σημασίας όπως του Μαγιακόβσκη. Αχαρο από το γεγονός ότι ο κριτικός από θέση, παίρνει μία στάση επόπτη, ελεγκτή, ερευνητή και, το χειρότερο, διδάσκαλου απέναντι στον ποιητή, όταν μάλιστα ένα μεγάλο μέρος των κριτηρίων έχει διαμορφωθεί κάτω από την επιδραση του κρινόμενου έργου. Αυτή η αντιστροφή –ο διδαχθείς να παρουσιάζεται διδάσκαλον του διδάσκαλου του– είναι κάπι περισσότερο από έλλειψη ήθους. Είναι μια αδικία, και, ακόμη πιο παράδοξο, μια αναγκαία και θεμιτή αδικία προς το πρόσωπο του Ποιητή, υπαγορευμένη απ' το ιστορικό γήγενεσθαι, απ' τα νέα κοινωνικά δεδομένα που ο ίδιος ο Ποιητής βοήθησε στην προετοιμασία τους, στη συνεδρητοποίησή τους, στην ανάπτυξή τους...» (Γ. Ρίτσος, «Περί Μαγιακόβσκη», Επ. Τέχνης, τ. 106-107, 1963)

◆ Θυμάστε τους «ευτυχισμένους άνεργους»; Μιλάμε για την εκ Γερμανίας «μόδα», της οποίας απόπειρα εισαγωγής στα καθ' ημάς είχε γίνει πριν αρκετά χρόνια. Ε, λοιπόν, σήμερα δεν τολμάνε να υποστηρίζουνε κάπι τέτοιο, αλλά λουφάζουνε πίσω από ηχηρούς «αυτό» - τίτλους και εναλλακτισμό. (Μια ζωή για φτύσιμο...).

◆ «Οταν από βαθύτερες αιτίες συναντιούνται ελεύθερα δύο δυνάμεις, όπως είναι οι γυναικείες μάζες και τα κινήματά τους από τη μια μεριά, κι από την άλλη ένας πολιτικός σχηματισμός που αποτελείται από άντρες και γυναίκες, όπως είναι το Ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα, τότε δημιουργείται στη χώρα και στην κοινωνία, μια τεράστια δύναμη προδόσου, ένα ισχυρό δυναμικό από ανανεω-

Αυτό το τέλος δεν έρχεται. Ερχονται όμως τα νέα αυξημένα τέλη (τέλι, τέλι, τέλι, κι άδικε ντουνιά...)

τικές ενέργειες, ένα πλατύ πο-

τάμι, που κανένα φράγμα δεν μπορεί να το σταματήσει». (Από ομιλία του Ε. Μπερλίνγκουερ στη Βενετία, 19-7-1981). Η «ανανέωση» του πάπτα του «ευρωκομμουνισμού» και του «ιστορικού συμβιβασμού» που «πάπτησε» στη σκάλα της «ειρηνικής συνύπαρξης» του ρώσικου ρεβίζουνισμού οδήγησε το εργατικό κίνημα στην Ιταλία από ήττα σε ήττα και το PCI σε διαρκείς «μεταλλάξεις» ώστε να μην αναγνωρίζει εκ της τέφρας του... Ή ντόπια «ανανέωση» άραγε τον «θυμάται»;

◆ Υβρις (=βρισιά) προς τον Μπρεχτ με περισσοαφιέρωμα και ταυτόχρονα υπεράσπισή του από τον Ριζοσπάστη... (Ναι+όχι στον Μπρεχτ, ή κάπως έτσι... Κατάντια).

◆ Μπερδευτήκαμε με τις παραράτω σελίδες του «Ριζοσπάστη», 9-12-12: (σ. 25, «Πορτογαλία: Φοροεπιδρομή και προϋπολογισμός λιτότητας» + «Άνδρικη Υπόθεση, Honduras Center», και σ.σ. 8-9 «Ο λαός πρέπει να ξεσηκωθεί ενάντια στην φοροεπιδρομή» + «Cosmote deals for you»). Παρακαλείται η διεύθυνση της εφημερίδας να μας εξηγήσει τον «ιστορικό συμβιβασμό» ή την «ειρηνική συνύπαρξη» των ως άνω καταστάσεων...

◆ «Εμείς, φτιάχνουμε κομμούνα, / και μόνη της/ η ζωή/ σαλπίζει/ για την καινούρια εποχή./ Άλλα ανάμεσά μας/ γυρνάει/ ο Θωμάς./ Κι αυτός/ σε τίποτα δεν πιστεύει./ Φέρε/ μπροστά του/ όποια επιτεύγματα/ για κάθε/ γούστο/ και μορφή/ αυτός μόνο/ με το μισό χειλί/ τα μούτρα/ εμπρός στα επιτεύγματα/ θα ξινίσει./ Πάμε/ στο τε-

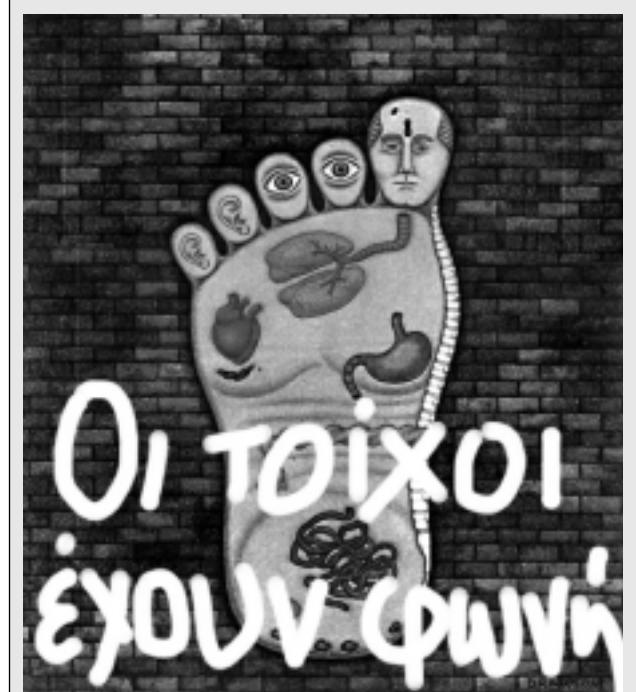
λειωμένο/ εργοστάσιο/- και είναι τετελεσμένο/ γεγονός./ Ομως ο σκεπτικός/ κοιτάζει με τα μάτια του Θωμά: -Οχι, κάτι/ δεν πιστεύω./ Κάπως,-/ Δείχνεις,/ στους Θωμάδες/ κτισμένο σπίτι/ και τους φέρνεις/ στα παράθυρα,/ στις πόρτες./ Με τίποτα δεν φωτίζονται/ τα πρόσωπα των Θωμάδων./ Κοιτάζουν/- κι αναστενάζουν:/ "Δεν πιστεύουμε!"/ Ακουσε,/ εσύ, σύντροφε Θωμά!/ Εχεις μια κακή συμπεριφορά./ Δεν χρειάζεται/ πάρα/ πολύ μυαλό,/ για να τ' απορρίπτεις,/ όλα/ και για να τα βρίζεις./ Τ' όφελος/ από τα καλά λόγια/ φυσικά, είναι μικρό./ Άλλα όκουν/ εσύ συνομοταξία των Θωμάδων!./ Εμείς θα τα καταφέρουμε/ και χωρίς τα καλά σας λόγια/ μόνο εσείς/ τη δουλειά μας να μην εμποδίζετε» (Βλ. Μαγιακόβσκι, «Στήχοι για το Θωμά»).

◆ Φοροεπιδρομή, φτώχεια, φασισμός (fuck the system που θάλεγαν οι Rage 'against the Machine, ή «όλα καλά και όγια» που θα τραγούδανε ο Δ. Μούτσης).

◆ Ανάβει τη δάδα σε όλη την Ελλάδα η «Χρυσή Αυγή» (21-11-12). Μπουμ! μπουμ! (ταρατζούμ).

◆ Παλαιόθεν εκόπτετο διά τα «δίκαια των δικαστών» ο περιώνυμος Περισσός: αναγνώσατε, παρακαλώ, το ακολουθούν απόστασμα (βραχύ, όντως): «...ο πανεπιστημιακός χώρος αποτελεί στοιχείο σοβαρό για τη δημιουργία κατάλληλων συνθηκών ανάπτυξης γενικού προβληματισμού και διαμόρφωσης προσωπικοτήτων ελεύθερων απόμων και όχι απόμων και όχι απόμων ελίτ, αποκομένων από την κοινωνία, κίνδυνος που ελλογεύει με την Εθνική Σχολή Δικαστών», στο συλλογικό έργο «Πλευρές του νομικοπολιτικού επικοδιμήματος στην Ελλάδα», Σύγχρονη Εποχή, 1997). «Παραθέτοντας μαρξισμό» και φέροντας το βάρος μιας συγκυβέρνησης...

Βασιλης

◆ ΠΟΕ-ΟΤΑ – Διαθεσιμότητα=Απολύσεις στο Δημόσιο και τους ΟΤΑ – Από τον ΑΝ 120/1936 του Μεταξά στο Νόμο 4093/2012 του Μανιτάκη – Η Ιστορία επαναλαμβάνεται – Ιδια αποτελέσματα – Απολύσεις και Ανεργία – Αντιστεκόμαστε και αγωνιζόμαστε με ενότητα και αλληλεγγύη (αφίσα)

Την αφίσα «κοσμούν» δύο πορτρέτα: αριστερά ο Μεταξάς, δεξιά ο Μανιτάκης. Αν ο ΔΗΜΑΡίτης υπουργός, που επί δεκαετίες εμφανίζοταν ως προοδευτικός, φιλλεύθερος συνταγματολόγος, είχε μια τούπα φιλότιμο, θα τα 'χε βροντήξει και θα είχε φύγει. Γιατί, διάολε, η ΠΟΕ-ΟΤΑ έβγαλε την αφίσα, όχι κάποια ακροαριστερή ή αναρχική πολιτική ομάδα. Η ΠΟΕ-ΟΤΑ ένα συνδικάτο ρεφορμιστικό-συντροπικό, με μια συνδικαλιστική γραφειοκρατία η οποία έχει δώσει πολλάκις εξετάσεις νομιμοφρούνης έναντι του αστικού καθεστώτος, όπως και εξετάσεις υπονόμευσης και διάλυσης ογώνων που έτειναν να εξελιχθούν σε ταξική-ριζοσπαστική κατεύθυνση. Οταν ένα κομμάτι της αστογραφειοκρατικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας σε ταυτίζει με έναν δικτάτορα, σημαίνει πως όντως πολιτεύεσαι ως δικτάτορας. Ο Μανιτάκης, όμως, εκεί, βράχος αικλόντος, επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά πως οι φιλελευθεροί διανοούμενοι υποθηκεύουν τον όποιο φιλελευθερισμό τους όταν καλούνται (όταν έχουν την τιμή) να δισχειριστούν την αστική εξουσία. Τότε διαβαίνουν αποφασιστικά τον Ρουβίκωνα και υπηρετούν με συνέπεια το σύστημα. Κάποιοι απ' αυτούς είναι τυχεροί, καθώς η κυβερνητική τους θητεία έρχεται σε ήρεμες εποχές. Κάποιοι άλλοι είναι άτυχοι, καθώς πρέπει ν' ασκήσουν εξουσία σε εποχές κρίσης και κοινωνικής έντασης. Και οι μεν και οι δε, όμως, από την ίδια πάστα είναι. Το ίδιο στρατόπεδο επιλέγουν τελικά, ακρήνοντας στην άκρη την όποια αξιοπρέπεια έχουν αποκτήσει ως ταλαντεύμενοι και «υπεράνω τάξεων» διανοούμενοι.

◆ Θα το κοινωνικοποιήσουμε – ΑΝΤΑΡΣΥΑ (σύνθημα σε τζαμαρία μαγαζιού στη Θεσσαλονίκη)

Το μαγαζί βρίσκεται στο ισόγειο του Ξενοδοχείου «Εγνατία Παλάς», είναι άδειο και διατίθεται προς ενοικίαση. Ενα από τα πάρα πολλά ξενοικιαστα μαγαζιά που υπάρχουν και στη Θεσσαλονίκη. Τι ακριβώς θα... κοινωνικοποιήσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ; Και ποιο το περιεχόμενο της κοινωνικοποίησης; Ο πολιτικός σαλταδορισμός και η θεωρητική ένδοια υπήρξαν ανέκαθεν προνύμιο του συγκεκριμένου πολιτικού χώρου, όσο κι αν κάποια κομμάτια του παρίσταναν τα... πανεπιστήμια της μαρξιστικής θεωρίας. Ανάθεμα κι αν ξέρουν τι σημαίνει κοινωνικοποίηση. Τη μπερδεύουν με την έννοια του συρμού, αγνοώντας το επιστημονικό της περιεχόμενο.

◆ Την TV σου, το φαΐ σου και όει γαμήσου – Α (σύνθημα με μαύρο σπρέι)

Κάποιος έσβησε το ε από το άει, κάνοντας... ορθογραφική παρέμβαση, αντί να γράψει από κάτω: «πόσο μαλάκιας είναι αυτός που έγραψε αυτό το γελοίο και προκλητικό σύνθημα». Χρειάζεται μήπως να εξηγήσουμε γιατί είναι μαλάκιας; Πώς αλλιώς να χαρακτηριστεί κάποιος νεανίας που κοιτάζει την εργαζόμενη κοινωνία αφ' υψηλού, την ώρα που τρέφεται από τη δουλειά της και εκκολαπτεται για κάποιο καλό πόστο στο μέλλον, από το οποίο θα αναπολεί αυτασφακαζόμενος για τα νεανικά... αμαρτήματά του;

τρικής και τη δεοντολογία που πρέπει να τη διέπει, στο αν υπάρχουν θητικά όρια στην επιστήμη ή τι συμβαίνει όταν ένα από τα δημιουργήματά μας παίρνε

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2012
Γενάρης 2013

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Είναι γνωστό ότι στην Ελλάδα, εκτός από τους μετανάστες εργάτες που φεύγουν από τις χώρες τους και αναζητούν καλύτερη τύχη στις καπιταλιστικές χώρες της ΕΕ, συρρέουν και δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες που ζητούν άσυλο. Λόγω της κακόφημης συνθήκης Δουβλίνο II, η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε ανοιχτή φυλακή και για τους πρόσφυγες, γιατί όλες χωρίς εξαίρεση οι ελληνικές κυβερνήσεις δίνουν με

βρή να χορηγούν άδειες εργασίας. Ο βασικός πυρήνας της απόφασης Παναγιωτόπουλου είναι πως όταν στην αγορά εργασίας υπάρχουν άνεργοι Ελληνες, Ευρωπαίοι, ομογενείς και αναγνωρισμένοι πρόσφυγες (οι τελευταίοι είναι ελάχιστοι, όπως προαναφέραμε), τότε δεν χορηγείται άδεια εργασίας στους κατόχους ροζ κάρτας, οι οποίοι παραμένουν στο καθεστώς του αιτούντος άσυλο για χρόνια.

Η συγκυβέρνηση έβαλε στο στόχαστρο και τους πρόσφυγες

το σταγονόμετρο άσυλο. Οι αιτήσεις που υποβάλλουν οι πρόσφυγες σέρνονται και αυτοί μένουν για χρόνια στο μεταβατικό καθεστώς του αιτούντος άσυλο αλλοδαπού.

Προκειμένου να καλύψουν τη δυσαρέσκεια των χιλιάδων προσφύγων που παραμένουν εγκλωβισμένοι στην Ελλάδα, οι ελληνικές κυβερνήσεις έδιναν τη δυνατότητα σε πολλούς απ' αυτούς να προμηθεύνται τη λεγόμενη ροζ κάρτα. Πρόκειται για δελτίο αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού, το οποίο αρχικά ανανεωνόταν κάθε έξι μήνες και πλέον κάθε τρεις μήνες. Οσοι από τους αιτούντες άσυλο ήταν τυχεροί και εξασφάλιζαν (στη συντριπτική πλειοψηφία τους με το αζημίωτο) αυτή την κάρτα μπορούσαν να βγάλουν και άδεια εργασίας, σύμφωνα με το Προεδρικό Διατάγμα 189/1998. Κάποια στιγμή οι διαδικασίες και οι προϋποθέσεις απλοποιήθηκαν και αρκούσε μόνο η ροζ κάρτα για να μπορούν οι πρόσφυγες να βγάζουν άδεια εργασίας μέσα σε μια βδομάδα.

Η ροζ κάρτα δινόταν με βάση τις προϋποθέσεις του Προεδρικού Διατάγματος 114/2010.

Σύμφωνα μ' αυτό, η κράτηση των αιτούντων άσυλο μόνο κατ' εξαίρεση και με εμπεριστατωμένη αιτιολογία μπορούσε ν' αποφασιστεί από τις αιστυνομικές αρχές και δεν μπορούσε να ξεπεράσει τους τρεις μήνες. Για ένα μεγάλο διάστημα οι Διευθύνσεις Αλλοδαπών παραβίαζαν αυτή τη διάταξη και κρατούσαν τους πρόσφυγες που είχαν ζητήσει άσυλο και πάνω από χρόνο. Στο τέλος, αναγκάστηκαν να εφαρμόσουν αυτή τη διάταξη, δηλαδή να τους αποφυλακίζουν το πολύ μετά από τρίμηνη κράτηση και να τους χορηγούν τη ροζ κάρτα. Η εξέλιξη αυτή έγινε ευρέως γνωστή στους πρόσφυγες και πολλοί απ' αυτούς την «αξιοποίησαν» ως τη μόνη διέξοδο για να προμηθευτούν τη ροζ κάρτα. Υποβάλλονταν, δηλαδή, στο μαρτύριο της τρίμηνης φυλάκισης στα άθλια αιστυνομικά κρατήτηρια, προκειμένου να τάρουν αυτό το προσωρινό νομιμοποιητικό έγγραφο και να γλιτώσουν το μαρτύριο του συνεχούς κυνηγητού από την αιστυνομία, αλλά και για να μπορέσουν να εργαστούν νόμιμα με την άδεια εργασίας που έχουν ροζ κάρτα, σταμάτησαν από τις 19 του περασμένου Οκτώβριου.

Θα έπαιρναν στη συνέχεια. Από το φετινό καλοκαίρι, λίγο μετά τη συγκρότησή της, η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβελή άρχισε το μαζικό πογκρόμ κατά των μεταναστών και των προσφύγων, που πήρε την αισχρή ονομασία «Επιχείρηση Ξένιος Ζευς». Δεν έγινε όμως γνωστό ότι, εκτός από το καθημερινό πογκρόμ και τα διαβόήτα κέντρα κράτησης των μεταναστών, η τρικοματική κυβέρνηση χρησιμοποιεί και άλλα εργαλεία προκειμένου να εξαναγκάσει και τους πρόσφυγες να φύγουν από την Ελλάδα.

Καταρχήν, τροποποίησε το ΠΔ 114 που απαγόρευε κράτηση πάνω από τρεις μήνες για τους αιτήσαντες άσυλο. Με το ΠΔ 116 ο χρόνος κράτησης των αιτούντων άσυλο έχει τετραπλασιαστεί. Αυξήθηκε σε ένα χρόνο!

Δεύτερο, με απόφαση του υφυπουργού Εργασίας Ν. Παναγιωτόπουλου, οι αρμόδιες Διευθύνσεις των Περιφερειακών Διευθύνσεων, που χορηγούν τις άδειες εργασίας στους αιτούντες άσυλο που έχουν ροζ κάρτα, σταμάτησαν από τις 19 του περασμένου Οκτώβριου.

Σάββατο 22/12, 21:00
είσοδος ελεύθερη

Jazz
αντικείωση
band

Μετά την ιστοπρέμπτα, δύο πρόσωπα κάκιας περιεπέλαν τη «Μιτσοτάκη» ή ψάθισαν της Βενιζέλους καθώς «ανακαλούνται» επιστρέψαντας στη γέρα της και δίνουν μια μενούσια παρέλαση.
Η εισόδους είναι ελεύθερη για μια ώρα διαθέτεις σε jazz, swing και groove διεθνώσιμη

KONTRA
Αντικείωσης εις Κυριακή

Party Σάββατο 22/12
21:30

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

17 χρόνια KONTRA

Μπακατσάλου 1 και Εγνατίας 65
www.eksegersi.gr

Μούγκα στη νεοναζιστική στρούγκα

Οργισμένη ανακοίνωση εξέδωσε η «Χρυσή Αυγή», για να καταγγείλει ότι «συνεχίζουν τη λάσπη οι λακέδες της διαπλοκής και των εργολάβων, γράφοντας στα ιστολόγια περί... «εύπορου Μιχαλολιάκου». Στη συνέχεια εξηγούν ότι ο «αρχηγός» έχει μόνο μικρά αικίνητα που προέρχονται από κληρονομιά. Για τα μεγάλα αικίνητα της «κυρίας αρχηγού», όμως, μεταξύ των οποίων και το οίκημα που στεγάζεται το μπουρδελοξενοδοχείο της πλατείας Αττικής «New Dream» δεν έγραψαν τίποτα. Ούτε εξήγησαν ποια είναι η επιχείρηση παροχής υπηρεσιών, την οποία αναφέρει στη δήλωσή του ο «αρχηγός».

Και βέβαια, έπαθαν αφρωνία μπροστά στο αποκαλυπτικό δημοσίευμα του «Εθνους της Κυριακής» (2.12.12), σύμφωνα με το οποίο η «κυρία αρχηγού» παραχωρεί δωρεάν (!) το οίκημα του μπουρδελοξενοδοχείου στην εταιρία «Αυδία ΑΕ - Ξενοδοχειακών και Τουριστικών Επιχειρήσεων», με πρόεδρο του ΔΣ τον αδελφό της, αντιπρόεδρο την ίδια και μέλος τον «αρχηγό», η οποία με τη σειρά της το ενοικιάζει στην εταιρία «Π.Β. ΤΣΙΑΝΤΟΣ ΕΠΕ», ιδιοκτησίας «βορειοηπειρωτών».

Μετά τα δημοσιεύματα του περασμένου Απριλίη για το μπουρδελοξενοδοχείο, η ΧΑ απειλούσε με μηνύσεις και αγωγές (αλήθεια, τις έκανε); Αυτή τη φορά σιωπήσει μπροστά στις νέες αποκαλύψεις, που στηρίζονται στην ίδια τη φορολογική δήλωση του «αρχηγικού ζεύγους». Γιατί άραιγε;

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατσάλου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - Αθηνα

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
Συνδρομές
Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

